

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2019/2162**(2019. gada 27. novembris)****par segto obligāciju emisiju un segto obligāciju publisko uzraudzību un ar ko groza Direktīvas 2009/65/EK un 2014/59/ES****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK ⁽³⁾ 52. panta 4. punktā ir paredzētas ļoti vispārīgas prasības attiecībā uz segto obligāciju strukturālajiem elementiem. Minētās prasības attiecas tikai uz nepieciešamību, ka segtās obligācijas emitēt kredītiestāde, kuras juridiskā adrese ir dalībvalstī, un ka uz tām attiecas īpaša publiskā uzraudzība un divējāda regresa tiesību mehānisms. Valstu regulējums segto obligāciju jomā risina minētos jautājumus, regulējot tos daudz detalizētāk. Minētajā valstu regulējumā ir ietverti arī citi strukturālie noteikumi, jo īpaši noteikumi par seguma portfeļa sastāvu, aktīvu atbilstības kritērijiem, iespēju apvienot aktīvus, pārrēķināšanas un ziņošanas pienākumiem un likviditātes riska mazināšanu. Dalībvalstu pieeja regulējumam atšķiras arī pēc būtības. Vairākās dalībvalstīs nav īpaša valsts regulējuma attiecībā uz segtajām obligācijām. Līdz ar to svarīgākie strukturālie elementi, kuri ir jāievēro attiecībā uz Savienībā emitētām segtajām obligācijām, vēl nav noteikti Savienības tiesību aktos.
- (2) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 ⁽⁴⁾ 129. pantu noteikti nosacījumi papildus Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktā norādītajiem nosacījumiem, lai iegūtu preferenciālu režīmu attiecībā uz kapitāla prasībām, kas ļauj kredītiestādēm, kuras veic ieguldījumus segtajās obligācijās, turēt mazāk kapitāla nekā gadījumos, kad tiek veikti ieguldījumi citos aktīvos. Lai gan minētās papildu prasības paaugstina saskaņošanas līmeni Savienībā attiecībā uz segtajām obligācijām, tās kalpo īpašajam mērķim noteikt nosacījumus, kuri jāizpilda, lai segto obligāciju ieguldītāji varētu saņemt šādu preferenciālu režīmu, un nav piemērojamas ārpus Regulas (ES) Nr. 575/2013 regulējuma.
- (3) Citi Savienības tiesību akti, piemēram, Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/61 ⁽⁵⁾ un (ES) 2015/35 ⁽⁶⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES ⁽⁷⁾ arī atsaucas uz Direktīvā 2009/65/EK noteikto definīciju, lai identificētu segtās obligācijas, kurām piemēro preferenciālo režīmu, ko atbilstīgi minētajiem tiesību aktiem piešķir segto obligāciju ieguldītājiem. Tomēr formulējumi minētajos tiesību aktos atšķiras atkarībā no to mērķa un priekšmeta, un tādēļ termins "segtās obligācijas" netiek lietots konsekventi.

⁽¹⁾ OVC 367, 10.10.2018., 56. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 8. novembra lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/61 (2014. gada 10. oktobris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz likviditātes seguma prasību kredītiestādēm (OV L 11, 17.1.2015., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/35 (2014. gada 10. oktobris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 12, 17.1.2015., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvērto uzdevu un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

- (4) Kopumā var uzskatīt, ka segtajām obligācijām piemērotā pieeja ir saskaņota attiecībā uz nosacījumiem par ieguldījumiem segtajās obligācijās. Tomēr visā Savienībā trūkst saskaņotības attiecībā uz nosacījumiem par segto obligāciju emisiju, un tam ir zināmas sekas. Pirmkārt, preferenciālo režīmu piemēro vienādi instrumentiem, kas atšķiras pēc būtības, kā arī riska pakāpes un ieguldītāju aizsardzības. Otrkārt, atšķirības valstu regulējumā vai šāda regulējuma neesamība un tas, ka nav vispārpieņemtas termina "segtās obligācijas" definīcijas, varētu radīt šķēršļus patiesi integrēta vienota segto obligāciju tirgus izveidei. Treškārt, atšķirības valstu noteikumos paredzētajos aizsardzības pasākumos varētu radīt finanšu stabilitātes riskus, jo segtās obligācijas ar atšķirīgiem ieguldītāju aizsardzības līmeņiem ar šādu apzīmējumu var iegādāties visā Savienībā un tām piemēro preferenciālu režīmu atbilstīgi Regulai (ES) Nr. 575/2013 un citiem Savienības tiesību aktiem.
- (5) Tādēļ atsevišķu aspektu saskaņošanai valstu regulējumā, balstoties uz konkrētu paraugpraksi, būtu jānodrošina netraucēta un nepārtraukta labi funkcionējoša segto obligāciju tirgu attīstība Savienībā un jāierobežo iespējamais risks un apdraudējums finanšu stabilitātei. Šādam uz principiem balstītam saskaņošanai būtu jārada kopīgs pamats visu segto obligāciju emisijai Savienībā. Saskaņošanai ir vajadzīgs, lai visas dalībvalstis ieviestu segto obligāciju regulējumu, kam būtu arī jāsekmē segto obligāciju tirgu izveide dalībvalstīs, kurās tāda nav. Šāds tirgus nodrošinātu stabilu finansējuma avotu kredītiestādēm, kas līdz ar to būtu labākā situācijā, lai patērētājiem un uzņēmumiem izsniegtu pieejamus hipotekāros kredītus un ieguldītājiem darītu pieejamus alternatīvus drošus ieguldījumus.
- (6) Eiropas Sistēmisko risku kolēģija ("ESRK") savā 2012. gada 20. decembra ieteikumā par finansējumu kredītiestādēm⁽⁸⁾ aicināja valstu kompetentās iestādes un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) ("EBI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010⁽⁹⁾, apzināt paraugpraksi attiecībā uz segtajām obligācijām un veicināt valstu regulējuma saskaņošanu. Tā arī ieteica EBI koordinēt valstu kompetento iestāžu veiktos pasākumus, jo īpaši attiecībā uz seguma portfeļu kvalitāti un nošķiršanu, segto obligāciju neaizskaramību bankrota gadījumā, aktīvu un saistību risku, kas ietekmē seguma portfeļus, un informācijas atklāšanu par seguma portfeļu sastāvu. Ieteikumā EBI arī aicināta divus gadus uzraudzīt segto obligāciju tirgus darbību, atsaucoties uz EBI apzināto paraugpraksi, lai novērtētu nepieciešamību pēc legislatīviem pasākumiem un attiecīgi ziņotu ESRK un Komisijai.
- (7) Komisija 2013. gada decembrī pieprasīja EBI sniegt konsultācijas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 503. panta 1. punktu.
- (8) Ziņojumā, kas pievienots tās 2014. gada 1. jūlija atzinumam, atbildot gan uz ESRK 2012. gada 20. decembra ieteikumu, gan uz Komisijas 2013. gada decembra pieprasījumu sniegt konsultācijas, EBI ieteica panākt lielāku konvergenci valstu segto obligāciju tiesiskajās, regulatīvajās un uzraudzības sistēmās, lai turpmāk atbalstītu segto obligāciju vienotu preferenciālu riska svēruma režīmu Savienībā.
- (9) Kā to paredzēja ESRK, EBI divus gadus uzraudzīja segto obligāciju tirgus darbību, atsaucoties uz paraugpraksi, kas bija noteikta minētajā ieteikumā. Pamatojoties uz minēto uzraudzību, EBI 2016. gada 20. decembrī iesniedza ESRK, Padomei un Komisijai otro atzinumu un ziņojumu par segtajām obligācijām⁽¹⁰⁾. Minētajā ziņojumā secināts, ka ir nepieciešama turpmāka saskaņošana, lai Savienība nodrošinātu lielāku konsekvenci segto obligāciju definīcijās un to regulatīvajā pieejā. Turklāt ziņojumā secināts, ka saskaņošana būtu jābalsta uz dažās dalībvalstīs pastāvošiem labi funkcionējošiem tirgiem.

⁽⁸⁾ Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas Ieteikums (2012. gada 20. decembris) par kredītiestāžu finansējumu (ESRK/2012/2) (OV C 119, 25.4.2013., 1. lpp.).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

⁽¹⁰⁾ EBI ziņojums par segtajām obligācijām: ieteikumi segto obligāciju sistēmu saskaņošanai ES (EBA Report on covered bonds – recommendations on harmonisation of covered bond frameworks in the EU), EBI-Op-2016-23.

- (10) Segtās obligācijas parasti emitē kredītiestādes. Segto obligāciju būtība ir nodrošināt finansējumu aizdevumiem, un viena no kredītiestāžu pamatdarbībām ir aizdevumu piešķiršana lielā mērogā. Tādēļ, lai segtās obligācijas baudītu preferenciālu režīmu atbilstīgi Savienības tiesību aktiem, tām jābūt kredītiestāžu emitētām.
- (11) Tas, ka segto obligāciju emisija ir tikai kredītiestāžu ziņā, nodrošina, ka emitentam ir nepieciešamās zināšanas par to, kā pārvaldīt kredītrisku, kas saistīts ar seguma portfeli. Tādējādi tiek arī nodrošināts, ka emitentam piemēro kapitāla prasības, kas aizsargā ieguldītājus atbilstīgi divējāda regresa tiesību mehānismam, kas ieguldītājam un atvasinātā instrumenta līguma darījuma partnerim dod prasījuma tiesības gan pret segto obligāciju emitentu, gan pret seguma aktīviem. Tāpēc tas, ka segto obligāciju emisija ir tikai kredītiestāžu ziņā, nodrošina, ka segtās obligācijas aizvien ir drošs un efektīvs finansējuma instruments, tādējādi veicinot ieguldītāju aizsardzību un finanšu stabilitāti, kas ir nozīmīgi publiskās politikas mērķi vispārējās interesēs. Tas arī atbilst pieejai, kādu īsteno labi funkcionējoši valstu tirgi, kuros tikai kredītiestādēm ir ļauts emitēt segtās obligācijas.
- (12) Tāpēc ir atbilstīgi, ka vienīgi kredītiestādēm, kā tās definētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, būtu atļauts emitēt segtās obligācijas atbilstīgi Savienības tiesību aktiem. Specializētām hipotēku kredītiestādēm ir raksturīgs tas, ka tās nepieņem vis noguldījumus, bet gan citus atmaksājamus naudas līdzekļus no iedzīvotājiem, un tādējādi tās atbilst "kredītiestādes" definīcijai, kā tā noteikta Regulā (ES) Nr. 575/2013. Neskarot papilddarbības, kas atļautas saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem, specializētas hipotēku kredītiestādes ir iestādes, kas veic tikai hipotēku un publiskā sektora aizdevumus, tostarp finansē aizdevumus, kas iegādāti no citām kredītiestādēm. Šis direktīvas galvenais mērķis ir reglamentēt nosacījumus, saskaņā ar kuriem kredītiestādes var emitēt segtās obligācijas kā finansēšanas instrumentu, nosakot prasības attiecībā uz produktiem un ieviešot īpašu produktu uzraudzību, kas attiecas uz kredītiestādēm, lai nodrošinātu ieguldītāju augstu aizsardzības līmeni.
- (13) Divējāda regresa tiesību mehānisms ir būtisks jēdziens un elements daudzu valstu spēkā esošajā regulējumā attiecībā uz segtajām obligācijām. Tas veido arī svarīgu segto obligāciju iezīmi, kā minēts Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktā. Tāpēc ir nepieciešams precizēt minēto jēdzienu, lai nodrošinātu, ka ieguldītājiem un atvasināto instrumentu līguma darījuma partneriem visā Savienībā ir prasījuma tiesības gan pret segto obligāciju emitentu, gan pret seguma aktīviem atbilstīgi saskaņotiem nosacījumiem.
- (14) Arī neaizskaramībai bankrota gadījumā vajadzētu būt būtiskai segto obligāciju iezīmei, lai nodrošinātu, ka segto obligāciju ieguldītājiem tiek atmaksāts līdz ar obligācijas termiņa iestāšanos. Automātiska atmaksas paātrināšana emitenta maksātnespējas vai noregulējuma gadījumā var mainīt segto obligāciju ieguldītāju prioritātes klasifikāciju. Tāpēc ir svarīgi nodrošināt, ka segto obligāciju ieguldītājiem pat maksātnespējas vai noregulējuma gadījumā tiek atmaksāts saskaņā ar līgumā noteikto grafiku. Līdz ar to neaizskaramība bankrota gadījumā ir tieši saistīta ar divējāda regresa tiesību mehānismu, un tāpēc tai vajadzētu būt segto obligāciju regulējuma būtiskai iezīmei.
- (15) Vēl viena būtiska spēkā esošo segto obligāciju valstu regulējumu iezīme ir prasība, ka seguma aktīviem jābūt ļoti kvalitatīviem, lai nodrošinātu seguma portfeļa noturīgumu. Seguma aktīviem ir raksturīgas īpašas iezīmes saistībā ar maksājuma prasījumiem un nodrošinājuma aktīviem, kas nodrošina šādus seguma aktīvus. Tādēļ ir atbilstīgi noteikt atbilstīgu seguma aktīvu vispārējās kvalitātes iezīmes.
- (16) Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. panta 1. punktā uzskaitītajiem aktīviem vajadzētu būt atbilstīgiem seguma aktīviem segto obligāciju regulējumā. Seguma aktīviem, kas vairs neatbilst minētās regulas 129. panta 1. punktā noteiktajām prasībām, aizvien vajadzētu būt atbilstīgiem seguma aktīviem saskaņā ar šīs direktīvas 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ar noteikumu, ka tie atbilst šīs direktīvas prasībām. Citi seguma aktīvi, kam ir līdzīga augsta kvalitāte, arī var būt atbilstīgi saskaņā ar šo direktīvu, ar noteikumu, ka šādi seguma aktīvi atbilst šīs direktīvas prasībām, tostarp prasībām attiecībā uz nodrošinājuma aktīviem, kas nodrošina maksājuma prasījumu. Fizisko nodrošinājuma aktīvu īpašnieki būtu jāreģistrē publiskā reģistrā, lai nodrošinātu izpildāmību. Ja publiskā reģistra nav, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai paredzēt īpašumtiesību un prasību alternatīvu sertificēšanas veidu, kas ir salīdzināms ar to, ko nodrošina, publiski reģistrējot apgrūtinātā fiziskā aktīva posteni. Ja dalībvalstis izmanto šādu alternatīvu sertificēšanas veidu, tām būtu arī jāparedz procedūra, kā ieviest izmaiņas reģistrētajās īpašumtiesībās un

prasījumos. Riska darījumiem ar kredītiestādēm vajadzētu būt atbilstīgiem seguma aktīviem saskaņā ar šīs direktīvas 6. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktu atkarībā no tā, vai tie atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. panta prasībām. Riska darījumiem ar apdrošināšanas sabiedrībām arī vajadzētu būt atbilstīgiem seguma aktīviem saskaņā ar šīs direktīvas 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Aizdevumi publiskiem uzņēmumiem, kā tie definēti Komisijas Direktīvas 2006/111/EK ⁽¹⁾ 2. panta b) punktā, vai šādu uzņēmumu garantēti aizdevumi var būt atbilstīgi seguma aktīvi, ar noteikumu, ka publiskie uzņēmumi sniedz būtiskus sabiedriskos pakalpojumus, lai uzturētu kritiski svarīgas sabiedrības darbības.

Turklāt šādiem publiskiem uzņēmumiem būtu jāsniedz savi pakalpojumi saskaņā ar valsts iestādes piešķirtu koncesiju vai atļauju, tiem vajadzētu būt valsts iestāžu uzraudzītiem, un tiem vajadzētu būt pietiekamām ieņēmumu gūšanas pilnvarām, lai nodrošinātu savu maksātspēju. Ja dalībvalstis nolemj atļaut aktīvus valsts uzņēmumu aizdevumu vai valsts uzņēmumu garantiju veidā, tām būtu pienācīgi jāapsver šādu aktīvu atļaušanas iespējamā ietekme uz konkurenci. Neatkarīgi no to īpašniekiem kredītiestādes vai apdrošināšanas sabiedrības nebūtu jāuzskata par publiskiem uzņēmumiem. Turklāt dalībvalstīm būtu jāspēj savā valsts regulējumā paredzēt, ka konkrēti aktīvi tiek izslēgti no iespējas tos iekļaut seguma portfelī. Lai segto obligāciju ieguldītāji labāk varētu novērtēt segto obligāciju programmas risku, dalībvalstīm būtu arī jāparedz noteikumi par riska diversifikāciju attiecībā uz granularitāti un materiālo koncentrāciju, par aizdevumu vai riska darījumu skaitu seguma portfelī un par darījumu partneru skaitu. Dalībvalstīm būtu jāspēj lemt par atbilstīgu granularitātes līmeni un materiālo koncentrāciju, kāda tiek prasīta saskaņā ar to valsts tiesību aktiem.

- (17) Segtajām obligācijām ir īpašas strukturālas iezīmes, kuru mērķis ir vienmēr aizsargāt ieguldītājus. Minētās iezīmes ietver prasību par to, lai segto obligāciju ieguldītājiem būtu prasījums ne tikai pret emitentu, bet arī pret aktīviem seguma portfelī. Minētās strukturālās prasības saistībā ar produktiem atšķiras no prudenciālajām prasībām, ko piemēro kredītiestādēm, kas emitē segtās obligācijas. Pirmajām no minētajām prasībām nebūtu jākoncentrējas uz emitējošās iestādes prudenciālā veselīguma nodrošināšanu, bet to mērķim drīzāk vajadzētu būt aizsargāt ieguldītājus, nosakot konkrētas prasības attiecībā uz pašu segto obligāciju. Papildus īpašajai prasībai izmantot augstas kvalitātes seguma aktīvus ir lietderīgi arī reglamentēt vispārējās prasības attiecībā uz seguma portfeļa iezīmēm, lai vēl vairāk stiprinātu ieguldītāju aizsardzību. Minētajām prasībām būtu jāietver īpaši noteikumi, kuru mērķis ir aizsargāt seguma portfelī, piemēram, noteikumi par seguma aktīvu nošķiršanu. Nošķiršanu var panākt dažādos veidos, piemēram, bilancē, izmantojot īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību vai ar citiem līdzekļiem. Neatkarīgi no tā seguma aktīvu nošķiršanas mērķis ir nodrošināt, lai tie būtu juridiski nepieejami kreditoriem, kas nav segto obligāciju ieguldītāji.
- (18) Būtu jāreglamentē arī nodrošinājuma aktīvu atrašanās vieta, lai nodrošinātu ieguldītāju tiesību izpildi. Ir arī svarīgi, lai dalībvalstis paredzētu noteikumus attiecībā uz seguma portfeļa sastāvu. Turklāt šajā direktīvā būtu jānosaka seguma prasības, neskarot dalībvalstu tiesības atļaut dažādus riska mazināšanas līdzekļus, piemēram, attiecībā uz valūtas un procentu likmju riskiem. Būtu arī jānosaka seguma aprēķins un nosacījumi, saskaņā ar kuriem atvasināto instrumentu līgumus var iekļaut seguma portfelī, lai nodrošinātu, ka seguma portfeļiem piemēro kopīgus augstas kvalitātes standartus visā Savienībā. Seguma aprēķināšanā būtu jāievēro pamatsummas nominālais princips. Dalībvalstīm būtu jāspēj izmantot citu aprēķina metodi nekā nominālais princips, ar noteikumu, ka otra metode ir piesardzīgāka, proti, tās rezultātā nerodas lielāka seguma attiecība, ja seguma aktīvi ir skaitītājs un segto obligāciju saistības ir saucējs. Dalībvalstīm būtu jāspēj pieprasīt, lai segtajām obligācijām, ko emitējušas kredītiestādes, kas atrodas attiecīgajā dalībvalstī, būtu augstāks virsnodrošināšanas līmenis nekā šajā direktīvā noteiktā seguma prasība.
- (19) Vairākās dalībvalstīs jau ir noteikta prasība, ka seguma portfeļa uzraugs veic īpašus uzdevumus attiecībā uz atbilstīgo aktīvu kvalitāti un nodrošina atbilstību valstu seguma prasībām. Tādēļ, lai saskaņotu Savienībā segtajām obligācijām piemēroto pieeju, ir svarīgi skaidri definēt seguma portfeļa uzrauga uzdevumus un pienākumus, ja to pieprasa valsts regulējums. Tas, ka pastāv seguma portfeļa uzraugs, neatceļ valstu kompetento iestāžu pienākumus attiecībā uz segto obligāciju publisko uzraudzību, jo īpaši attiecībā uz atbilstību prasībām, kas noteiktas valsts tiesību aktos, ar kuriem transponē šo direktīvu.

⁽¹⁾ Komisijas Direktīva 2006/111/EK (2006. gada 16. novembris) par dalībvalstu un publisku uzņēmumu finansiālo attiecību pārredzamību, kā arī par dažu uzņēmumu finanšu pārredzamību (OV L 318, 17.11.2006., 17. lpp.).

- (20) Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. pantā noteikti vairāki nosacījumi, kuriem jāatbilst segtajām obligācijām, ko nodrošinājušas vērtspapīrošanas sabiedrības. Viens no minētajiem nosacījumiem attiecas uz to, kādā mērā šāda veida seguma aktīvu var izmantot, un ierobežo šādu struktūru izmantojumu 10 % apmērā no neatmaksāto segto obligāciju summas. Kompetentās iestādes var noteikt atbrīvojumu no minētā nosacījuma saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013. Komisija pārskatā par šāda atbrīvojuma atbilstību secināja, ka iespēja vērtspapīrošanas instrumentus vai segtās obligācijas izmantot kā seguma aktīvus, lai emitētu segtās obligācijas, būtu jāatļauj tikai attiecībā uz citām segtajām obligācijām ("grupas iekšējā portfeļa segto obligāciju struktūras") un tās būtu jāatļauj neierobežotā apmērā, atsaucoties uz neatmaksāto segto obligāciju summu. Lai garantētu optimālu pārredzamības līmeni, ārējo emitēto segto obligāciju seguma portfelos nebūtu jāiekļauj iekšēji emitētas segtās obligācijas no citām tajā pašā grupā ietilpstošajām kredītiestādēm. Turklāt, tā kā grupas iekšējo apvienoto segto obligāciju struktūru izmantošana paredz atbrīvojumu no ierobežojumiem attiecībā uz kredītiestādes riska darījumiem, kas noteikti Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. pantā, būtu jānosaka, ka iekšēji un ārēji emitētām segtajām obligācijām emitēšanas brīdī jāatbilst kredītkvalitātes 1. pakāpei vai, ja rodas turpmākas izmaiņas kredīta kvalitātes pakāpē un ja to apstiprina kompetentās iestādes, kredītkvalitātes 2. pakāpei. Ja iekšēji vai ārēji emitētas segtās obligācijas vairs neatbilst minētajai prasībai, iekšēji emitētās nodrošinātās obligācijas vairs nav uzskatāmas par atbilstīgiem aktīviem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. pantu un līdz ar to ārēji emitētās segtās obligācijas no attiecīgā seguma portfeļa negūst labumu no minētās regulas 129. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā atbrīvojuma.

Ja minētās iekšēji emitētas segtās obligācijas vairs neatbilst attiecīgās kredītkvalitātes pakāpes prasībām, tām tomēr vajadzētu būt atbilstīgiem seguma aktīviem saskaņā ar šo direktīvu, ar noteikumu, ka tās atbilst visām šīs direktīvas prasībām, un ārēji emitētām segtajām obligācijām², kuras ir nodrošinātas ar minētajām iekšēji emitētajām segtajām obligācijām vai citiem aktīviem, kas atbilst šai direktīvai, arī būtu jāvar izmantot marķējumu "Eiropas segtās obligācijas". Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atļaut izmantot šādas struktūras. No tā izriet, ka, lai minētā iespēja būtu efektīvi pieejama kredītiestādēm, kas ir piederīgas vienai grupai, bet atrodas dažādās dalībvalstīs, visām attiecīgajām dalībvalstīm vajadzētu būt izmantojušām minēto iespēju un transponējušām attiecīgo noteikumu savos tiesību aktos.

- (21) Nelielas kredītiestādes saskaras ar grūtībām segto obligāciju emisijā, jo segto obligāciju programmu ieviešana bieži rada augstas sākotnējās izmaksas. Arī likviditāte ir īpaši svarīga segto obligāciju tirgos, un tā lielā mērā ir atkarīga no neatmaksāto obligāciju apjoma. Tādēļ ir lietderīgi ļaut divām vai vairākām kredītiestādēm izmantot kopīgu finansējumu, lai mazākās kredītiestādes varētu emitēt segtās obligācijas. Tas nodrošinātu to, ka vairākas kredītiestādes apvienotu seguma aktīvus kā nodrošinājuma aktīvus segtajām obligācijām, kuras emitējusi viena kredītiestāde, un veicinātu segto obligāciju emisiju tajās dalībvalstīs, kurās pašlaik nav labi attīstīta segto obligāciju tirgus. Prasībām attiecībā uz kopēja finansējuma nolīgumu izmantošanu būtu jānodrošina, ka seguma aktīvi, kas ir pārdoti vai – ja dalībvalsts ir atļāvusi šādu iespēju – pārvesti emitējošajai kredītiestādei ar finanšu nodrošinājuma līguma palīdzību atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/47/EK⁽¹²⁾ noteikumiem, atbilst Savienības tiesību aktos noteiktajām prasībām par seguma aktīvu atbilstību un seguma aktīvu nošķiršanu.
- (22) Segto obligāciju seguma portfeļa pārredzamība ir būtiska minētā finanšu instrumenta veida iezīme, jo tā uzlabo salīdzināmību un ļauj ieguldītājiem veikt vajadzīgo riska novērtējumu. Savienības tiesību aktos ir iekļauti noteikumi par tāda prospekta sastādīšanu, apstiprināšanu un izplatīšanu, kas jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību regulētā tirgū, kurš atrodas vai darbojas dalībvalstī. Laika gaitā valstu likumdevēji un tirgus dalībnieki ir izstrādājuši vairākas iniciatīvas saistībā ar informāciju, kas atklājama segto obligāciju ieguldītājiem, papildus šādu Savienības tiesību aktu prasībām. Tomēr ir nepieciešams Savienības tiesību aktos precizēt, kāds būtu minimālais kopīgais tās informācijas līmenis, kurai vajadzētu būt pieejamai ieguldītājiem pirms segto obligāciju pirkšanas vai tās laikā. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai minētās minimālās prasības papildināt ar papildu noteikumiem.

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/47/EK (2002. gada 6. jūnijs) par finanšu nodrošinājuma līgumiem (OV L 168, 27.6.2002., 43. lpp.).

- (23) Svarīgs elements, lai nodrošinātu segto obligāciju ieguldītāju aizsardzību, ir instrumenta likviditātes riska mazināšana. Tas ir būtiski, lai nodrošinātu savlaicīgu segtās obligācijas saistību atmaksāšanu. Tāpēc ir atbilstīgi paredzēt seguma portfeļa likviditātes rezerves, lai novērstu likviditātes trūkuma risku, piemēram, termiņu un procentu likmju neatbilstību, maksājumu pārtraukšanu, sajaukšanās risku, maksājumu saistības, kas iekļautas atvasināto instrumentu līgumos, un citas operacionālās saistības, kas kļūst izpildāmas segto obligāciju programmas ietvaros. Kredītiestāde var saskarties ar situācijām, kad kļūst grūti izpildīt seguma portfeļa likviditātes rezervju prasību, piemēram, spriedzes apstākļos, kad rezerves tiek izmantotas, lai segtu izejošās naudas plūsmas. Kompetentajām iestādēm, kas izraudzītas atbilstīgi šai direktīvai, būtu jāuzrauga atbilstība seguma portfeļa likviditātes rezervju prasībai un vajadzības gadījumā jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka kredītiestāde izpilda rezervju prasību. Likviditātes rezerves seguma portfelim atšķiras no vispārējām likviditātes prasībām, ko kredītiestādēm piemēro saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem, jo likviditātes rezerves seguma portfelim ir tieši saistītas ar seguma portfeli un to mērķis ir mazināt ar to saistītos likviditātes riskus. Lai samazinātu regulatīvo slogu, dalībvalstīm būtu jāspēj pieļaut atbilstošu mijiedarbību ar likviditātes prasībām, kuras noteiktas citos Savienības tiesību aktos un kalpo mērķiem, kas nav seguma portfeļa likviditātes rezerves. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāspēj nolemt, ka līdz datumam, kad minētie Savienības tiesību akti tiek grozīti, seguma portfeļa likviditātes rezervju prasība ir jāpiemēro tikai tad, ja saskaņā ar Savienības tiesību aktiem kredītiestādei nepiemēro nevienu citu likviditātes prasību laikposmā, uz ko attiecas šādas citas prasības.

Šādiem lēmumiem būtu jānovērš tas, ka kredītiestādēm ir pienākums segt vienas un tās pašas izejošās naudas plūsmas ar dažādiem likvidiem aktīviem tajā pašā laikposmā. Dalībvalstīm dotā iespēja pieņemt lēmumu par seguma portfeļa likviditātes rezervju nepiemērošanu būtu jāpārskata, ņemot vērā turpmākās izmaiņas likviditātes prasībās, kuras kredītiestādēm izvirzītas Savienības tiesību aktos, tostarp piemērojamajā deleģētajā regulā, kas pieņemta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 460. pantu. Likviditātes riskus varētu novērst ar citiem līdzekļiem, nevis nodrošinot likvidus aktīvus, piemēram, emitējot segtās obligācijas ar pagarināma termiņa struktūrām, izraisītājnotikumiem risinot likviditātes nepietiekamību vai spriedzi. Šādos gadījumos dalībvalstīm būtu jāspēj atļaut aprēķināt likviditātes rezerves, pamatojoties uz segtās obligācijas termiņa beigu datumu, ņemot vērā iespējamus termiņa pagarinājumus, ja izraisītājnotikumi risina likviditātes riskus. Turklāt dalībvalstīm būtu jāspēj atļaut nepiemērot seguma portfeļa likviditātes prasības segtajām obligācijām, kurām piemēro saskaņota finansējuma prasības, ja ienākošo maksājumu līgumiski noteiktais termiņš ir pirms izejošo maksājumu termiņa un pa to laiku šie maksājumi tiek iekļauti augsti likvidos aktīvos.

- (24) Vairākās dalībvalstīs attiecībā uz termiņa profiliem ir izstrādātas inovatīvas struktūras, lai novērstu iespējamus likviditātes riskus, tostarp termiņu nesakrītību. Minētās struktūras ietver iespēju segtās obligācijas paredzēto termiņu pagarināt uz noteiktu laiku vai ļaut naudas plūsmas no seguma aktīviem novirzīt tieši uz segto obligāciju ieguldītājiem. Lai visā Savienībā saskaņotu pagarināmo termiņu struktūras, ir svarīgi paredzēt nosacījumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstis var atļaut minētās struktūras, lai nodrošinātu, ka tās nav pārāk sarežģītas un nerada paaugstinātu risku ieguldītājiem. Minēto nosacījumu svarīgs elements ir nodrošināt, ka kredītiestāde nevar pagarināt termiņu pēc saviem ieskatiem. Termiņu drīkstētu ļaut pagarināt tikai tad, ja ir notikuši objektīvi un valsts tiesību aktos skaidri noteikti izraisītājnotikumi vai paredzams, ka tie notiks tuvākajā nākotnē. Šādiem izraisītājnotikumiem vajadzētu būt vēršiem uz to, lai novērstu saistību neizpildi, piemēram, risinot likviditātes trūkumu, tirgus nepilnības vai tirgus traucējumus. Pagarinājumi varētu arī veicināt to kredītiestāžu organizētu likvidāciju, kuras emitē segtās obligācijas, ļaujot veikt pagarinājumus maksātnespējas vai noregulējuma gadījumā, lai izvairītos no aktīvu pārdošanas par zemām cenām.
- (25) Īpašas publiskās uzraudzības sistēma ir elements, kas saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktu definē segtās obligācijas. Tomēr minētajā direktīvā nav precizēta nedz šādas uzraudzības būtība un saturs, nedz iestādes, kas būtu atbildīgas par šādas uzraudzības veikšanu. Tādēļ ir svarīgi, ka elementi, kas veido šādu segto obligāciju publisko uzraudzību, ir saskaņoti un ka to veicošo valstu kompetento iestāžu uzdevumi un pienākumi ir skaidri noteikti.
- (26) Tā kā segto obligāciju publiskā uzraudzība atšķiras no kredītiestāžu uzraudzības Savienībā, dalībvalstīm būtu jāspēj segto obligāciju publiskās uzraudzības veikšanai izraudzīties valstu kompetentās iestādes, kas atšķiras no kompetentajām iestādēm, kura veic kredītiestādes vispārējo uzraudzību. Tomēr, lai nodrošinātu konsekveni saistībā ar segto obligāciju publiskās uzraudzības piemērošanu visā Savienībā, ir nepieciešams noteikt prasību, ka kompetentās iestādes, kuras veic segto obligāciju publisko uzraudzību, cieši sadarbojas ar kompetentajām iestādēm, kas veic kredītiestāžu vispārējo uzraudzību, kā arī attiecīgos gadījumos ar noregulējuma iestādi.

- (27) Segto obligāciju publiskai uzraudzībai būtu jāietver atļaujas piešķiršana kredītiestādēm emitēt segtās obligācijas. Tā kā tikai kredītiestādēm būtu jāļauj emitēt segtās obligācijas, atļaujas saņemšanai kredītiestādes darbības veikšanai vajadzētu būt priekšnoteikumam minētās atļaujas saņemšanai. Tā kā dalībvalstīs, kuras piedalās vienotajā uzraudzības mehānismā, Eiropas Centrālajai bankai ir uzdots izsniegt atļaujas kredītiestādēm saskaņā ar Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013⁽¹³⁾ 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu, tikai tām iestādēm, kas izraudzītas saskaņā ar šo direktīvu, vajadzētu būt kompetentām piešķirt atļauju emitēt segtās obligācijas un īstenot segto obligāciju publisko uzraudzību. Tāpēc šajā direktīvā būtu jāparedz nosacījumi, saskaņā ar kuriem kredītiestādes, kam licence izsniegta atbilstīgi Savienības tiesību aktiem, var saņemt atļauju veikt segto obligāciju emisiju.
- (28) Atļaujas darbības jomai vajadzētu būt saistītai ar segto obligāciju programmu. Uz minēto programmu būtu jāattiecinā šajā direktīvā paredzētā uzraudzība. Kredītiestādei var būt vairāk nekā viena segto obligāciju programma. Šādā gadījumā katrai programmai būtu vajadzīga sava atļauja. Segto obligāciju programma var ietvert vienu vai vairākus seguma portfeļus. Salikti seguma portfeļi vai dažādas emisijas (dažādi starptautiskie vērtspapīru identifikācijas numuri (ISIN)) vienas un tās pašas segto obligāciju programmas ietvaros ne vienmēr norāda uz to, ka pastāv vairākas atsevišķas segto obligāciju programmas.
- (29) Nebūtu jāprasa, lai esošās segto obligāciju programmas saņemtu jaunu atļauju, tiklīdz valsts tiesību akti, ar kuriem transponē šo direktīvu, kļūst piemērojami. Tomēr attiecībā uz segtajām obligācijām, kas saskaņā ar esošajām segto obligāciju programmām emitētas pēc dienas, kurā sāk piemērot valsts tiesību aktu noteikumus, ar kuriem transponē šo direktīvu, kredītiestādēm būtu jāatbilst visām šajā direktīvā noteiktajām prasībām. Šāda atbilstība būtu jāuzrauga kompetentajām iestādēm, kas izraudzītas saskaņā ar šo direktīvu, kā daļa no segto obligāciju publiskās uzraudzības. Dalībvalstīs saskaņā ar valsts tiesību aktiem varētu sniegt norādījumus par to, kā procesuāli veic atbilstības novērtējumu pēc dienas, kurā dalībvalstīm jāpiemēro valsts tiesību aktu noteikumi, ar kuriem transponē šo direktīvu. Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj pārskatīt segto obligāciju programmu un novērtēt, vai ir nepieciešamas izmaiņas minētās programmas atļaujā. Šāda vajadzība izdarīt izmaiņas varētu būt, ņemot vērā būtiskas izmaiņas tās kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, uzņēmējdarbības modeli, piemēram, pēc valsts segto obligāciju regulējuma maiņas vai šīs kredītiestādes pieņemtajiem lēmumiem. Šādas izmaiņas varētu uzskatīt par būtiskām, ja to dēļ vajadzīgs atkārtots to nosacījumu izvērtējums, saskaņā ar kuriem piešķirta atļauja emitēt segtās obligācijas.
- (30) Ja dalībvalsts paredz īpaša administratora iecelšanu, tai būtu jāspēj pieņemt noteikumus par šādu īpašu administratoru pilnvarām un darbības prasībām. Minētie noteikumi varētu liegt īpašajam administratoram iespēju pieņemt noguldījumus vai citus atmaksājamus līdzekļus no patērētājiem un privātiem ieguldītājiem, bet atļaut noguldījumu vai citu atmaksājumu līdzekļu pieņemšanu tikai no profesionālajiem ieguldītājiem.
- (31) Lai nodrošinātu atbilstību pienākumiem, kas noteikti kredītiestādēm, kuras emitē segtās obligācijas, un panāktu līdzīgu pieeju un atbilstību visā Savienībā, dalībvalstīm būtu jānosaka prasība paredzēt administratīvus sodus un citus administratīvus pasākumus, kas būtu iedarbīgi, samērīgi un preventīvi. Dalībvalstīm arī būtu jāspēj paredzēt kriminālsodus administratīvu sodu vietā. Dalībvalstīm, kas izvēlas paredzēt kriminālsodu, būtu jāpaziņo Komisijai attiecīgie krimināltiesību noteikumi.
- (32) Administratīvajiem sodiem un citiem administratīvajiem pasākumiem, ko nosaka dalībvalstis, būtu jāatbilst konkrētām būtiskām prasībām attiecībā uz minēto sodu vai pasākumu adresātiem, to piemērošanā vērā ņemamajiem kritērijiem, publicēšanas pienākumiem kompetentajām iestādēm, kuras veic segto obligāciju publisko uzraudzību, pilnvarām piemērot sodus un administratīvo naudas sodu līmeni, kas var tikt noteikts. Pirms pieņemt lēmumu par administratīvu sodu vai citu administratīvu pasākumu piemērošanu, adresātam būtu jānodrošina iespēja tikt uzklautam. Tomēr dalībvalstīm būtu jāspēj paredzēt izņēmumus attiecībā uz tiesībām tikt uzklautam saistībā ar administratīviem pasākumiem, kas nav administratīvi sodi. Jebkuri šādi izņēmumi būtu jāattiecinā tikai uz gadījumiem, kad pastāv tūlītējs apdraudējums un tāpēc ir nepieciešama tūlītēja rīcība, lai novērstu būtiskus zaudējumus trešām personām, piemēram, segto obligāciju ieguldītājiem, vai arī lai nepieļautu vai novērstu būtisku kaitējumu finanšu sistēmai. Šādos gadījumos adresātam būtu jānodrošina iespēja tikt uzklautam pēc pasākuma piemērošanas.

⁽¹³⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņām, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenču uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).

- (33) Dalībvalstīm būtu jānosaka pienākums nodrošināt, ka kompetentās iestādes, kas veic segto obligāciju publisko uzraudzību, ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, lai nodrošinātu administratīvu sodu vai citu administratīvu pasākumu konsekventu piemērošanu visā Savienībā, nosakot administratīvu sodu vai citu administratīvu pasākumu veidu un šo sodu līmeni. Dalībvalstis varētu ietvert administratīvus pasākumus attiecībā uz termiņa pagarināšanu saskaņā ar pagarināma termiņa struktūrām. Ja dalībvalstis paredz šādus pasākumus, minētie pasākumi varētu ļaut kompetentajām iestādēm anulēt termiņa pagarinājumu un varētu paredzēt nosacījumus šādi atzīšanai par spēkā neesošiem, lai risinātu situāciju, kad kredītiestāde pagarina termiņu, pārkāpjot valsts tiesību aktos noteiktos objektīvos izraisītājnotikumus, vai lai nodrošinātu finanšu stabilitāti un ieguldītāju aizsardzību.
- (34) Lai atklātu potenciālus pārkāpumus saistībā ar prasībām, kas attiecas uz segto obligāciju emisiju, kompetentajām iestādēm, kuras veic segto obligāciju publisko uzraudzību, vajadzētu būt nepieciešamajām izmeklēšanas pilnvarām un efektīviem mehānismiem, lai veicinātu ziņošanu par potenciāliem vai faktiskiem pārkāpumiem. Minētajiem mehānismiem nevajadzētu skart jebkuras tādas fiziskas vai juridiskas personas tiesības uz aizstāvību, ko nelabvēlīgi ietekmē minēto pilnvaru un mehānismu īstenošana.
- (35) Kompetentajām iestādēm, kas veic segto obligāciju publisko uzraudzību, vajadzētu būt arī pilnvarām piemērot administratīvus sodus un pieņemt citus administratīvus pasākumus, lai nodrošinātu iespējami lielāku darbības tvērumu pēc pārkāpuma un lai palīdzētu novērst turpmākus pārkāpumus neatkarīgi no tā, vai šādi pasākumi tiek kvalificēti kā administratīvi sodi vai kā citi administratīvi pasākumi saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Dalībvalstīm būtu jāspēj noteikt sodus papildus tiem, kas paredzēti šajā direktīvā.
- (36) Esošos valsts tiesību aktos attiecībā uz segtajām obligācijām raksturo tas, ka tiem piemēro detalizētu regulējumu valsts līmenī un segto obligāciju emisijas un programmu uzraudzību, lai nodrošinātu, ka vienmēr tiek ievērotas segto obligāciju ieguldītāju tiesības. Minētā uzraudzība ietver pastāvīgu programmas aspektu, nodrošinājuma prasību un seguma portfeļa kvalitātes pārraudzību. Būtisks ieguldītāju aizsardzības elements ir tas, ka ieguldītāji tiek pietiekamā līmenī informēti par tiesisko regulējumu, kas reglamentē segto obligāciju emisiju. Tādēļ ir atbilstīgi nodrošināt, ka kompetentās iestādes regulāri publicē informāciju par valsts tiesību aktu noteikumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu, un par veidu, kādā tās veic segto obligāciju publisko uzraudzību.
- (37) Pašlaik segtās obligācijas Savienībā tiek tirgotas, izmantojot valsts līmeņa nosaukumus un marķējumus, daži no kuriem ir labi iedibināti, bet citi nav. Tādēļ, šķiet, būtu atbilstīgi ļaut kredītiestādēm, kas Savienībā emitē segtās obligācijas, izmantot īpašu marķējumu "Eiropas segtās obligācijas", kad tās pārdod segtās obligācijas gan Savienības, gan trešo valstu ieguldītājiem, ja šīs segtās obligācijas atbilst prasībām, kas izklāstītas šajā direktīvā. Ja šādas segtās obligācijas atbilst arī Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. pantā noteiktajām prasībām, būtu jāļauj kredītiestādēm izmantot marķējumu "Eiropas segtās obligācijas (augstākā šķira)". Minētais marķējums, kas norāda, ka ir ievērotas konkrētas papildu prasības, kuru rezultātā panākta īpaši augsta un plaši atzīta kvalitāte, varētu būt pievilcīgs pat dalībvalstīs ar labi iedibinātiem valsts līmeņa marķējumiem. Marķējumu "Eiropas segtās obligācijas" un "Eiropas segtās obligācijas (augstākā šķira)" mērķis ir atvieglot ieguldītājiem veikt novērtējumu par segto obligāciju kvalitāti un līdz ar to padarīt tās pievilcīgākas kā ieguldījumu instrumentus gan Savienībā, gan ārpus tās. Tomēr abu minēto marķējumu izmantošanai vajadzētu būt brīvprātīgai, un dalībvalstīm būtu jāspēj saglabāt savu esošo valsts līmeņa nosaukumu un marķējuma regulējumu paralēli abiem minētajiem marķējumiem.
- (38) Lai izvērtētu šīs direktīvas piemērošanu, Komisijai ciešā sadarbībā ar EBI būtu jāuzrauga segto obligāciju attīstība Savienībā un jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par ieguldītāju aizsardzības līmeni un norisēm segto obligāciju tirgos. Ziņojumā būtu arī jāpievēršas norisēm saistībā ar aktīviem, ar kuriem tiek nodrošināta segto obligāciju emisija. Tā kā pagarināma termiņa struktūru izmantošana aizvien pieaug, Komisijai būtu jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei arī par to, kā darbojas segtās obligācijas ar pagarināma termiņa struktūrām, un par riskiem un ieguvumiem, kas izriet no šādu segto obligāciju emitēšanas.

- (39) Tirgus dalībnieki un citi ir ierosinājuši, lai bankas kā papildu instrumentu reālās ekonomikas finansēšanai izmantotu jaunu finanšu instrumentu grupu ar nosaukumu "Eiropas nodrošinātās parādzīmes" (ESN), kam par segumu kalpotu aktīvi, kas ir riskantāki nekā publiskie riska darījumi un hipotēkas un kas saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem nav atbilstīgi segtie aktīvi. Komisija 2017. gada 3. oktobrī apspriedās ar EBI, lai novērtētu, kādā mērā ESN varētu izmantot paraugpraksi, ko EBI ir definējusi attiecībā uz tradicionālajām segtajām obligācijām, atbilstošu ESN riska režīmu un ESN emisiju iespējamo ietekmi uz banku bilances apgrūtinājuma līmeni. Kā atbildi EBI 2018. gada 24. jūlijā izdeva ziņojumu. Līdztekus EBI ziņojumam Komisija 2018. gada 12. oktobrī publicēja pētījumu. Komisijas pētījumā un EBI ziņojumā secināts, ka ir vajadzīgs papildu novērtējums, piemēram, par regulatīvo režīmu. Tāpēc Komisijai būtu jāturpina novērtēt, vai būtu vajadzīgs tiesiskais regulējums par ESN, un būtu jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par saviem konstatējumiem, attiecīgā gadījumā pievienojot tam tiesību akta priekšlikumu.
- (40) Pašlaik nepastāv režīms, saskaņā ar kuru Savienība varētu atzīt tādu segto obligāciju līdzvērtīgumu, ko emitējušas kredītiestādes trešās valstīs, izņemot prudenciālā kontekstā, kad dažu valstu obligācijām saskaņā ar noteiktiem nosacījumiem piemēro preferenciālu režīmu attiecībā uz likviditāti. Tāpēc Komisijai ciešā sadarbībā ar EBI būtu jāizvērtē nepieciešamība ieviest līdzvērtīguma režīmu attiecībā uz trešo valstu segto obligāciju emitentiem un ieguldītājiem un tā nozīmīgums. Komisijai ne vēlāk kā divus gadus pēc dienas, no kuras dalībvalstīm ir jāpiemēro valsts tiesību aktu noteikumi, ar kuriem transponē šo direktīvu, būtu par to jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei, attiecīgā gadījumā pievienojot tam tiesību akta priekšlikumu.
- (41) Segtajām obligācijām ir raksturīgs vairākus gadus ilgs plānots termiņš. Tādēļ ir jāiekļauj pārejas pasākumi, lai nodrošinātu, ka netiek ietekmētas segtās obligācijas, kuras ir emitētas pirms 2022. gada 8. jūlija. Līdz ar to segtajām obligācijām, kas emitētas pirms minētā datuma, būtu pastāvīgi jāatbilst Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktā noteiktajām prasībām, un tās būtu jāatbrīvo no lielākās daļas jauno prasību, kas noteiktas šajā direktīvā. Šādas nodrošinātās obligācijas būtu arī turpmāk jāvar dēvēt par segtajām obligācijām, ja to atbilstība Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktam, redakcijā, kas piemērojama to emisijas dienā, un šīs direktīvas prasībām, kuras uz tām attiecas, ir pakļauta to kompetento iestāžu uzraudzībai, kas izraudzītas saskaņā ar šo direktīvu. Šāda uzraudzība nebūtu jāattiecinā uz šīs direktīvas prasībām, no kurām šādas segtās obligācijas ir atbrīvotas. Dažās dalībvalstīs ISIN kodi ir atvērti ilgākam laikposmam, kas ļauj pastāvīgi emitēt segtās obligācijas saskaņā ar minēto kodu, lai palielinātu minētās segtās obligācijas (papildu emisijas) apjomu (emisijas apjomu). Pārejas pasākumiem būtu jāaptver segto obligāciju papildu emisijas saskaņā ar ISIN kodiem, kas atvērti pirms 2022. gada 8. jūlija, ievērojot vairākus ierobežojumus.
- (42) Tā kā attiecībā uz segtajām obligācijām tiek noteikts vienots regulējums, būtu jāgroza segto obligāciju apraksts Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktā. Direktīvā 2014/59/ES segtās obligācijas ir definētas, atsaucoties uz Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktu. Tā kā minētais apraksts būtu jāgroza, būtu jāgroza arī Direktīva 2014/59/ES. Turklāt, lai novērstu, ka tiek ietekmētas segtās obligācijas, kas emitētas saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktu pirms 2022. gada 8. jūlija, minētās segtās obligācijas būtu jāturpina saukt par segtajām obligācijām līdz to termiņa beigām. Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Direktīvas 2009/65/EK un 2014/59/ES.
- (43) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ⁽¹⁴⁾ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (44) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, izveidot kopēju regulējumu attiecībā uz segtajām obligācijām, lai nodrošinātu, ka segto obligāciju strukturālās iezīmes visā Savienībā atbilst zemāka riska profilam, kas pamato Savienības preferenciālo režīmu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet, ņemot vērā vajadzību turpmāk attīstīt segto obligāciju tirgu visā Savienībā un atbalstīt pārrobežu ieguldījumus Savienībā, to var labāk

⁽¹⁴⁾ OVC 369, 17.12.2011., 14. lpp.

sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

- (45) Notika apspriešanās ar Eiropas Centrālā banku, kas sniedza savu atzinumu 2018. gada 22. augustā.
- (46) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 ⁽¹⁵⁾ 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, un tas sniedza atzinumu 2018. gada 12. oktobrī.
- (47) Kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, iegūst ievērojamu personas datu apjomu. Šādai apstrādei vienmēr būtu jāatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 2016/679 ⁽¹⁶⁾. Tāpat personas datu apstrāde, ko veic Eiropas Banku iestāde, ja, kā prasīts šajā direktīvā, tā uztur centrālu datubāzi ar administratīviem sodiem un citiem administratīviem pasākumiem, par kuriem valsts kompetentās iestādes ir paziņojušas, būtu jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1725 ⁽¹⁷⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Šajā direktīvā ir paredzēti šādi ieguldītāju aizsardzības noteikumi attiecībā uz:

- 1) segto obligāciju emisijas prasībām;
- 2) segto obligāciju strukturālajām iezīmēm;
- 3) segto obligāciju publisko uzraudzību;
- 4) publicēšanas prasībām attiecībā uz segtajām obligācijām.

2. pants

Darbības joma

Šī direktīva attiecas uz segtajām obligācijām, kuras emitējušas kredītiestādes, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "segtā obligācija" ir parādsaistība, kuru emitējusi kredītiestāde saskaņā ar tiem valsts tiesību aktu noteikumiem, ar kuriem transponē šīs direktīvas obligātās prasības, un kas ir nodrošināta ar segtajiem aktīviem, attiecībā uz kuriem segto obligāciju ieguldītājiem ir tieša regresa tiesības;

⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽¹⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

- 2) “segto obligāciju programma” ir segto obligāciju emisijas strukturālās iezīmes, kas noteiktas ar normatīvajiem aktiem un līguma noteikumiem saskaņā ar atļauju, kas piešķirta kredītiestādei, kura emitē segtās obligācijas;
- 3) “seguma portfelis” ir skaidri definētu aktīvu kopums, kas nodrošina ar segtajām obligācijām saistītās maksājumu saistības un kas ir nošķirti no citiem aktīviem, kurus glabā kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas;
- 4) “seguma aktīvi” ir seguma portfelī iekļautie aktīvi;
- 5) “nodrošinājuma aktīvi” ir fiziskie aktīvi un aktīvi riska darījumu veidā, ar kuriem nodrošina seguma aktīvus;
- 6) “nošķiršana” ir darbības, ko veic kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, lai identificētu seguma aktīvus un juridiski padarītu tos nepieejamus kreditoriem, kuri nav segto obligāciju ieguldītāji un atvasināto instrumentu līgumu darījumu partneri;
- 7) “kredītiestāde” ir kredītiestāde, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;
- 8) “specializēta hipotēku kredītiestāde” ir kredītiestāde, kura finansē aizdevumus, tikai vai galvenokārt emitējot segtās obligācijas, kurai ar tiesību aktiem ir ļauts veikt tikai hipotēku un publiskā sektora aizdevumus un kurai nav ļauts pieņemt noguldījumus, bet kura no sabiedrības pieņem citus atmaksājamus līdzekļus;
- 9) “automātiska paātrināšana” ir situācija, kad segtā obligācija emitenta maksātspējas vai noregulējuma gadījumā automātiski kļūst nekavējoties izpildāma un apmaksājama un kad maksājumi segto obligāciju ieguldītājiem ir izpildāma prasība, kas jāatmaksā pirms sākotnējā termiņa beigām;
- 10) “tirgus vērtība” nekustamā īpašuma nolūkā ir tirgus vērtība, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 76. apakšpunktā;
- 11) “hipotekārā vērtība” nekustamā īpašuma nolūkā ir hipotekārā vērtība, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 74. apakšpunktā;
- 12) “primārie aktīvi” ir seguma portfelī dominējošie aktīvi, kas nosaka seguma portfeļa būtību;
- 13) “aizstājējaktīvi” ir aktīvi, kas papildina seguma prasības un kas nav primārie aktīvi;
- 14) “virsnodrošināšana” ir likumā, līgumā vai brīvprātīgi noteikts nodrošinājuma līmeņa kopums, kas pārsniedz 15. pantā minēto seguma prasību;
- 15) “saskaņota finansējuma prasības” ir noteikumi, kas paredz, ka naudas plūsmas starp saistībām un aktīviem, kuri kļūst izpildāmi, ir jāsaskaņo, ar līguma noteikumiem nodrošinot, ka maksājumi no aizņēmējiem un atvasinātā instrumenta līgumu darījumu partneriem ir jāsamaksā pirms maksājumu veikšanas segto obligāciju ieguldītājiem un atvasinātā instrumenta līgumu darījumu partneriem, ka saņemtās summas ir vismaz līdzvērtīgas maksājumiem segto obligāciju ieguldītājiem un atvasinātā instrumenta līgumu darījumu partneriem un ka no aizņēmējiem un atvasinātā instrumenta līgumu darījumu partneriem saņemtās summas tiek iekļautas seguma portfelī saskaņā ar šīs direktīvas 16. panta 3. punktu, līdz šie maksājumi kļūst maksājami segto obligāciju ieguldītājiem un atvasināto instrumentu darījumu partneriem;
- 16) “neto likviditātes izejošās naudas plūsmas” ir visi izejošie maksājumi, kuru termiņš ir viena diena, tostarp pamatsummas, procentu maksājumi un maksājumi saskaņā ar atvasināto instrumentu līgumiem segto obligāciju programmas ietvaros, no kuriem atskaitīti visi maksājumi, kas tajā pašā dienā maksājami par prasījumiem, kuri saistīti ar seguma portfeļa aktīviem;
- 17) “pagarināma termiņa struktūra” ir mehānisms, kas dod iespēju segto obligāciju paredzēto termiņu pagarināt uz iepriekš noteiktu laiku un gadījumā, ja iestājas konkrēts izraisītājnotikums;
- 18) “segto obligāciju publiskā uzraudzība” ir segto obligāciju programmu uzraudzība, kas nodrošina atbilstību segto obligāciju emitēšanai piemērojamajām prasībām un šo prasību izpildi;
- 19) “īpašais administrators” ir persona vai struktūra, kura ir iecelta, lai pārvaldītu segto obligāciju programmu tad, ja kredītiestāde, kura emitē segtās obligācijas saskaņā ar minēto programmu, kļūst maksātspējīga vai ja šāda kredītiestāde ir atzīta par tādu, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātspējīga saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 32. panta 1. punktu, vai – ārkārtas apstākļos – ja attiecīgā kompetentā iestāde konstatē, ka attiecīgās kredītiestādes pienācīga darbība ir nopietni apdraudēta;
- 20) “noregulējums” ir noregulējums, kā definēts Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 1. apakšpunktā;

- 21) "grupa" ir grupa, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 138. apakšpunktā
- 22) "publiski uzņēmumi" ir publiski uzņēmumi, kā definēts Komisijas Direktīvas 2006/111/EK 2. panta b) apakšpunktā.

II SADAĻA

SEGTO OBLIGĀCIJU STRUKTURĀLĀS IEZĪMES

1. NODAĻA

Divējāda regresa tiesības un neizskaramība bankrota gadījumā

4. pants

Divējāda regresa tiesības

1. Dalībvalstis paredz noteikumus, kas segto obligāciju ieguldītājiem un atvasināto instrumentu līgumu darījumu partneriem, kuri atbilst 11. panta prasībām, dod tiesības uz šādiem prasījumiem:
  - a) prasījums pret kredītiestādi, kas emitē segtās obligācijas;
  - b) kredītiestādes, kura emitē segtās obligācijas, maksātnespējas vai noregulējuma gadījumā – prioritārs prasījums pret seguma aktīvos iekļauto pamatsummu un visiem uzkrātajiem un nākotnes procentiem;
  - c) kredītiestādes, kura emitē segtās obligācijas, maksātnespējas gadījumā un ja b) apakšpunktā minēto prioritāro prasījumu nevar pilnībā izpildīt – prasījums pret konkrētās maksātnespējīgas kredītiestādes mantu, kas ir līdzvērtīgs tādu kredītiestādes parasto nenodrošināto kreditoru prasījumiem, kuri ir noteikti saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas reglamentē prasījumu prioritāti parastajā maksātnespējas procedūrā.
2. Prasījumi, kas minēti 1. punktā, aprobežojas ar pilna maksājuma saistībām, kas ir piesaistītas segtajām obligācijām.
3. Šā panta 1. punkta c) apakšpunkta nolūkā specializētās hipotēku kredītiestādes maksātnespējas gadījumā dalībvalstis var paredzēt noteikumus, kas segto obligāciju ieguldītājiem un atvasināto instrumentu līgumu darījumu partneriem, kuri atbilst 11. panta prasībām, piešķir prasījumu, kas ir augstākas prioritātes nekā minētās specializētās hipotēku kredītiestādes parasto nenodrošināto kreditoru prasījums, kuri noteikti saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas reglamentē kreditoru hierarhiju parastās maksātnespējas procedūras ietvaros, bet ir zemākas prioritātes nekā citu privilēģēto kreditoru prasījums.

5. pants

Segto obligāciju neizskaramība bankrota gadījumā

Dalībvalstis nodrošina, ka ar segtajām obligācijām saistītajām maksājumu saistībām nepiemēro automātisku paātrināšanu kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, maksātnespējas vai noregulējuma gadījumā.

2. NODAĻA

Seguma portfelis un segums

I iedaļa

Atbilstīgi aktīvi

6. pants

Atbilstīgie seguma aktīvi

1. Dalībvalstis pieprasa, lai segtās obligācijas vienmēr ir nodrošinātas ar:
  - a) aktīviem, kas ir atbilstīgi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. panta 1. punktu, ar noteikumu, ka segtās obligācijas emitējošā kredītiestāde atbilst minētās regulas 129. panta 1.a līdz 3. punkta prasībām;
  - b) augstas kvalitātes seguma aktīviem, kas nodrošina, ka segtās obligācijas emitējošajai kredītiestādei ir maksājuma prasījums, kā noteikts 2. punktā, un kas ir nodrošināti ar 3. punktā minētajiem nodrošinājuma aktīviem; vai
  - c) aktīviem, kas ir aizdevumi publiskiem uzņēmumiem vai šādu uzņēmumu garantēti aizdevumi, ievērojot šā panta 4. punktu.
2. Uz 1. punkta b) apakšpunktā minēto maksājuma prasījumu attiecas šādas juridiskas prasības:
  - a) aktīvs ir maksājuma prasījums par naudas summu, kam ir minimālā vērtība, kura nosakāma jebkurā laikā, kas ir juridiski spēkā esošs un izpildāms, kam nepiemēro nekādus citus nosacījumus kā tikai nosacījumu, ka prasījuma termiņš beidzas kādā datumā nākotnē, un kas ir nodrošināts ar hipotēku, maksājumu, aizturējuma tiesībām vai citu garantiju;
  - b) hipotēka, maksājums, aizturējuma tiesības vai cita garantija, ar ko nodrošina, ka maksājuma prasījums ir izpildāms;
  - c) ir izpildītas visas juridiskās prasības aktīva hipotēkas, maksājuma, aizturējuma tiesību vai garantijas, ar ko nodrošina maksājuma prasījumu, izveidošanai;
  - d) hipotēka, maksājums, aizturējuma tiesības vai garantija, ar ko maksājuma prasījums ir nodrošināts, ļauj kredītiestādei, kura emitē segtās obligācijas, bez liekas kavēšanās atgūt šā prasījuma vērtību.

Dalībvalstis pieprasa, lai kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, novērtē maksājuma prasījumu izpildāmību un nodrošinājuma aktīvu realizācijas spēju pirms to iekļaušanas seguma portfelī.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētie nodrošinājuma aktīvi atbilst vienai no šādām prasībām:
  - a) attiecībā uz fiziskiem nodrošinājuma aktīviem pastāv vērtēšanas standarti, kurus parasti pieņem eksperti un kuri ir piemēroti attiecīgajam fiziskajam nodrošinājuma aktīvam, un pastāv publisks reģistrs, kurā reģistrē īpašumtiesības uz minētajiem fiziskajiem nodrošinājuma aktīviem un prasības pret tiem; vai
  - b) attiecībā uz aktīviem, kas ir riska darījumi, riska darījumu partnera drošums un stabilitāte tiek secināta, ņemot vērā tā nodokļu noteikšanas iespējas vai arī tā pakļaušanu pastāvīgai publiskai uzraudzībai saistībā ar šā partnera darbības stabilitāti un finansiālo maksātspēju.

Fiziski nodrošinājuma aktīvi, kas minēti šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, palīdz segt saistības, kas saistītas ar segto obligāciju, līdz mazākajai no to aizturējuma tiesību pamatsummām, kuras ir apvienotas ar jebkādam iepriekšējām aizturējuma tiesībām, un 70 % no šo fizisko nodrošinājuma aktīvu vērtības. Šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētajiem fiziskajiem nodrošinājuma aktīviem, ar kuriem nodrošina aktīvus, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, nav jāatbilst 70 % ierobežojumam vai Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. panta 1. punktā noteiktajiem ierobežojumiem.

Ja šā punkta pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkā attiecībā uz konkrētu fizisko nodrošinājuma aktīvu nav publiska reģistra, dalībvalstis var paredzēt citu veidu minētā fiziskā nodrošinājuma aktīva īpašumtiesību un ar to saistīto prasījumu sertificēšanai, ciktāl minētais sertificēšanas veids nodrošina aizsardzību, kas ir salīdzināma ar to, kādu nodrošina publiskais reģistrs, tādā nozīmē, ka saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem tā ļauj ieinteresētām trešām personām piekļūt informācijai saistībā ar apgrūtinātā fiziskā nodrošinājuma aktīva identifikāciju, īpašumtiesību attiecināšanu, apgrūtinājumu dokumentēšanu un attiecināšanu un nodrošinājuma interešu izpildāmību.

4. Šā panta 1. punkta c) apakšpunkta nolūkā uz segtajām obligācijām, kas nodrošinātas ar aizdevumiem publiskiem uzņēmumiem vai ko tie garantē kā primāros aktīvus, attiecina minimālo līmeni, kas ir 10 % no virsnodrošināšanas, ievērojot visus šādus nosacījumus:

- a) publiskie uzņēmumi sniedz būtiskus sabiedriskos pakalpojumus, pamatojoties uz licenci, koncesijas līgumu vai cita veida pilnvarojumu, ko piešķir valsts iestāde;
- b) publiskie uzņēmumi ir pakļauti publiskai uzraudzībai;
- c) publiskajiem uzņēmumiem ir pietiekamas ieņēmumu gūšanas pilnvaras, ko nodrošina tas, ka šādi publiski uzņēmumi:
  - i) ir pietiekami elastīgi, lai iekasētu un palielinātu maksas, maksājumus un debitoru parākus par sniegtajiem pakalpojumiem, lai nodrošinātu savu finansiālo stabilitāti un maksātspēju;
  - ii) uz likumā noteikta pamata saņem pietiekamas dotācijas, lai nodrošinātu savu finansiālo stabilitāti un maksātspēju attiecībā uz būtisku sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu; vai
  - iii) ir parakstījuši peļņas un zaudējumu nodošanas līgumu ar publisku iestādi.

5. Dalībvalstis paredz noteikumus par metodiku un procesu, ar ko novērtē fiziskos nodrošinājuma aktīvus, ar kuriem nodrošina aktīvus, kā minēts 1. punkta a) un b) apakšpunktā. Minētie noteikumi nodrošina vismaz:

- a) attiecībā uz katru fizisko nodrošinājuma aktīvu – ka brīdī, kad seguma aktīvs tiek iekļauts seguma portfeli, pastāv pašreizējs novērtējums, kas ir vienāds vai mazāks par tirgus vērtību vai hipotekārā aizdevuma vērtību;
- b) kā vērtētājs veic vērtētājs, kam ir nepieciešamā kvalifikācija, spējas un pieredze; un
- c) ka vērtētājs ir neatkarīgs no kredītlēmuma procesa, neņem vērā spekulatīvus elementus, novērtējot fiziskā nodrošinājuma aktīva vērtību, un dokumentē fiziskā nodrošinājuma aktīva vērtību pārredzamā un skaidrā veidā.

6. Dalībvalstis pieprasa, lai kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, ieviestu procedūras nolūkā uzraudzīt to, ka fiziskie nodrošinājuma aktīvi, ar kuriem nodrošina aktīvus, kā minēts šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, ir pienācīgi apdrošināti pret bojājumu risku un ka apdrošināšanas prasījums ir nošķirts saskaņā ar 12. pantu.

7. Dalībvalstis nosaka prasību kredītiestādēm, kas emitē segtās obligācijas, dokumentēt 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētos seguma aktīvus un savas aizdevumu politikas atbilstību valsts tiesību aktu noteikumiem, ar kuriem transponē šo pantu.

8. Dalībvalstis paredz noteikumus, ar ko nodrošina riska diversifikāciju seguma portfeli attiecībā uz granularitāti un materiālu koncentrāciju aktīviem, kas nav atbilstīgi saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu.

7. pants

Nodrošinājuma aktīvi, kas atrodas ārpus Savienības

1. Ievērojot 2. punktu, dalībvalstis var ļaut kredītiestādēm, kas emitē segtās obligācijas, seguma portfeli ietvert aktīvus, kas ir nodrošināti ar nodrošinājuma aktīviem, kuri atrodas ārpus Savienības.

2. Ja dalībvalstis atļauj 1. punktā minēto aktīvu iekļaušanu, tās nodrošina ieguldītāju aizsardzību, pieprasot, lai kredītiestādes pārbaudītu, ka minētie nodrošinājuma aktīvi atbilst visām 6. pantā noteiktajām prasībām. Dalībvalstis

nodrošina, ka minētie nodrošinājuma aktīvi piedāvā līdzīgu drošības līmeni kā nodrošinājuma aktīvi, kas atrodas Savienībā, un nodrošina, ka minēto nodrošinājuma aktīvu realizācija ir juridiski izpildāma līdzvērtīgā veidā kā attiecībā uz to nodrošinājuma aktīvu realizāciju, kuri atrodas Savienībā.

8. pants

Grupās iekšējās apkopotu segto obligāciju struktūras

Dalībvalstis var paredzēt noteikumus attiecībā uz to, kā grupas iekšējo portfeļu segto obligāciju struktūras, saskaņā ar kurām segtās obligācijas, ko emitējusi grupai piederīga kredītiestāde ("iekšēji emitētas segtās obligācijas"), tiek izmantotas kā seguma aktīvi citās pie tās pašas grupas piederīgas kredītiestādes segto obligāciju ārējā emisijā ("ārēji emitētas segtās obligācijas"). Minētie noteikumi ietver vismaz šādas prasības:

- a) iekšēji emitētas segtās obligācijas pārdod kredītiestādei, kura emitē ārēji emitētas segtās obligācijas;
- b) iekšēji emitētas segtās obligācijas izmanto kā seguma aktīvus ārēji emitētām segtām obligācijām un reģistrē tās kredītiestādes, kura emitē ārēji emitētas segtās obligācijas, bilancē;
- c) ārēji emitēto segto obligāciju portfeļos iekļauj tikai iekšēji emitētas segtās obligācijas, ko emitējusi tikai viena no grupas kredītiestādēm;
- d) kredītiestāde, kas emitē ārēji emitētas segtās obligācijas, paredz pārdot tās segto obligāciju ieguldītājiem ārpus grupas;
- e) gan iekšēji, gan ārēji emitētas segtās obligācijas emitēšanas laikā atbilst kredītkvalitātes 1. pakāpei, kā minēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 trešās daļas II sadaļas 2. nodaļā, un ir nodrošinātas ar atbilstīgiem seguma aktīviem, kā norādīts šīs direktīvas 6. pantā;
- f) pārrobežu grupu segto obligāciju portfeļu struktūru gadījumā iekšēji emitētu segto obligāciju seguma aktīvi atbilst ārēji emitēto segto obligāciju atbilstības un seguma prasībām.

Šā panta pirmās daļas e) punkta nolūkiem kompetentās iestādes var atļaut, ka segtās obligācijas, kas atbilst kredītkvalitātes 2. pakāpei, pēc izmaiņām, kuras pazemina to kredītkvalitātes pakāpi, turpina būt par daļu no grupas iekšējo segto obligāciju portfeļa struktūras, ar noteikumu, ka minētās kompetentās iestādes secina, ka izmaiņas kredīta kvalitātes pakāpē nav saistītas ar to atļauju prasību pārkāpumu, kuras noteiktas valsts tiesību aktos, ar ko transponē 19. panta 2. punktu. Kompetentās iestādes, kas izraudzītas saskaņā ar 18. panta 2. punktu, pēc tam informē EBI par jebkuru lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar šo daļu.

9. pants

Kopfinansējums

1. Dalībvalstis ļauj atbilstīgus seguma aktīvus, kurus iniciējusi kredītiestāde un kurus ir iegādājusies kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, izmantot kā seguma aktīvus segto obligāciju emisijai.

Dalībvalstis reglamentē šādus pirkumus, lai nodrošinātu 6. un 12. pantā noteikto prasību izpildi.

2. Neskarot šā panta 1. punkta otrajā daļā noteikto prasību, dalībvalstis var atļaut pārvedumus kā finanšu nodrošinājumu, ievērojot Direktīvu 2002/47/EK.

3. Neskarot 1. punkta otrajā daļā noteikto prasību, Dalībvalstis var arī atļaut aktīvus, ko iniciējis kāds uzņēmums, kas nav kredītiestāde, izmantot kā seguma aktīvus. Ja dalībvalstis izmanto šo iespēju, tās pieprasa, lai kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, vai nu novērtē tā uzņēmuma kredīta piešķiršanas standartus, kurš iniciējis seguma aktīvus, vai pati veic rūpīgu aizņēmēja kredīspējas novērtējumu.

10. pants

Seguma portfeļa sastāvs

Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, paredzot noteikumus par seguma portfeļu sastāvu. Minētie noteikumi attiecīgā gadījumā paredz nosacījumus, pēc kuriem kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, seguma portfelī iekļauj primāros seguma aktīvus, kuriem ir atšķirīgas iezīmes attiecībā uz strukturālām iezīmēm, darbības laiku vai riska profilu.

11. pants

Atvasināto instrumentu līgumi seguma portfelī

1. Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, ļaujot seguma portfelī iekļaut atvasināto instrumentu līgumus tikai tāda gadījumā, ja ir izpildītas vismaz šādas prasības:

- a) atvasināto instrumentu līgumus seguma portfelī iekļauj vienīgi riska ierobežošanas nolūkā, to apjomu pielāgo ierobežotā riska samazināšanās gadījumā un tos atceļ, kad ierobežotais risks vairs nepastāv;
- b) atvasināto instrumentu līgumi ir pietiekami dokumentēti;
- c) atvasināto instrumentu līgumi ir nošķirti saskaņā ar 12. pantu;
- d) atvasināto instrumentu līgumus nevar izbeigt kredītiestādes, kas emitējusi segtās obligācijas, maksātnespējas vai noregulējuma gadījumā;
- e) atvasināto instrumentu līgumi atbilst noteikumiem, kas paredzēti saskaņā ar 2. punktu.

2. Lai nodrošinātu atbilstību 1. punktā minētajām prasībām, dalībvalstis paredz noteikumus attiecībā uz seguma portfelī iekļautajiem atvasināto instrumentu līgumiem. Minētajos noteikumos precizē:

- a) riska ierobežošanas darījumu partneru atbilstības kritērijus;
- b) vajadzīgos dokumentus, kas jāiesniedz saistībā ar atvasināto instrumentu līgumiem.

12. pants

Seguma aktīvu nošķiršana

1. Dalībvalstis paredz noteikumus, kas reglamentē seguma aktīvu nošķiršanu. Šie noteikumi ietver vismaz šādas prasības:

- a) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, jebkurā laikā var identificēt visus seguma aktīvus;
- b) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, piemēro juridiski saistošu un izpildāmu nošķiršanu visiem seguma aktīviem;
- c) visi seguma aktīvi ir aizsargāti pret trešo personu prasījumiem, un neviens seguma aktīvs nav daļa no tādas maksātnespējīgas kredītiestādes mantas, kura emitē segtās obligācijas, līdz brīdim, kad ir izpildīts 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētais prioritārais prasījums.

Pirmās daļas nolūkā seguma aktīvi ietver visu saistībā ar atvasināto instrumentu līgumu pozīcijām saņemtu nodrošinājumu.

2. Šā panta 1. punktā minētā seguma aktīvu nošķiršana ir piemērojama arī kredītiestādes, kura emitē segtās obligācijas, maksātnespējas vai noregulējuma gadījumā.

13. pants

Seguma portfeļa uzraugs

1. Dalībvalstis var pieprasīt, lai kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, ieceļ seguma portfeļa uzraugu, kas veiktu pastāvīgu seguma portfeļa uzraudzību attiecībā uz prasībām, kuras noteiktas 6. līdz 12. pantā un 14. līdz 17. pantā.

2. Ja dalībvalstis izmanto 1. punktā paredzēto iespēju, tās paredz noteikumus vismaz par šādiem aspektiem:
  - a) seguma portfeļa uzrauga iecelšana un atbrīvošana no amata;
  - b) seguma portfeļa uzrauga atbilstības kritēriji;
  - c) seguma portfeļa uzrauga loma un pienākumi, tostarp kredītiestādes, kura emitē segtās obligācijas, maksātnespējas vai noregulējuma gadījumā;
  - d) pienākums ziņot informāciju kompetentajām iestādēm, kas izraudzītas saskaņā ar 18. panta 2. punktu;
  - e) tiesības piekļūt vajadzīgajai informācijai par seguma portfeļa uzrauga pienākumu izpildi.
3. Ja dalībvalstis izmanto 1. punktā paredzēto iespēju, seguma portfeļa uzraugs ir nodalīts un neatkarīgs no kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, un no minētās kredītiestādes revidenta.

Tomēr dalībvalstis var atļaut, ka seguma portfeļa uzraugs nav nodalīts no kredītiestādes ("iekšējais seguma portfeļa uzraugs"), ja:

- a) seguma portfeļa uzraugs ir neatkarīgs no kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, kredītlēmuma procesa;
  - b) neskarot 2. punkta a) apakšpunktu, dalībvalstis nodrošina, ka iekšējo seguma portfeļa uzraugu nevar izslēgt no nodrošinājuma portfeļa uzraudzības funkcijas, ja to iepriekš nav apstiprinājusi kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, vadības struktūra kā uzraudzības veicēja; un
  - c) vajadzības gadījumā iekšējam seguma portfeļa uzraugam ir tieša piekļuve vadības struktūrai kā uzraudzības veicējam.
4. Ja dalībvalstis izmanto 1. punktā paredzēto iespēju, tās par to informē EBI.

14. pants

Informācija ieguldītājiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, sniedz pietiekami detalizētu informāciju par to nodrošināto obligāciju programmām, lai ieguldītāji varētu novērtēt minētās programmas profilu un riskus un veikt savu uzticamības pārbaudi.
2. Šā panta 1. punkta nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka informāciju ieguldītājiem sniedz vismaz reizi ceturksnī un ka tā ietver vismaz šādu minimālo informāciju par portfeli:
  - a) seguma portfeļa un neatmaksāto segto obligāciju vērtība;
  - b) saraksts ar starptautiskajiem vērtspapīru identifikācijas numuriem (ISIN) visām minētajā programmā iekļautajām segto obligāciju emisijām;
  - c) seguma aktīvu ģeogrāfiskais sadalījums un veids, to aizdevumu apmērs un novērtēšanas metode;
  - d) sīkāka informācija par tirgus risku, tostarp procentu likmju risku, valūtu risku un kredītu un likviditātes riskiem;
  - e) seguma aktīvu un segto obligāciju termiņa struktūra, tostarp, attiecīgā gadījumā, pārskats par termiņa pagarināšanas izraisītājnotikumiem;
  - f) nepieciešamā un pieejamā seguma līmenis un likumiskās, līgumiskās un brīvprātīgās virsnodrošināšanas līmenis;
  - g) aizdevumu īpatsvars, ja tiek uzskatīts, ka ir notikusi saistību neizpilde saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 178. pantu, un jebkurā gadījumā, ja aizdevumi ir kavēti par vairāk nekā 90 dienām.

Dalībvalstis nodrošina, ka ārēji emitētām segtajām obligācijām saskaņā ar grupas iekšējo segto obligāciju portfeļu struktūrām, kā minēts 8. pantā, ieguldītājiem tiek sniegta šā punkta pirmajā daļā minētā informācija par visām iekšēji emitētajām grupas segtajām obligācijām vai arī saite uz šo informāciju. Dalībvalstis nodrošina, ka informāciju ieguldītājiem sniedz vismaz apkopotā veidā.

3. Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, nosakot prasību, ka kredītiestādēm, kas emitē segtās obligācijas, ir savā tīmekļa vietnē jāpublicē informācija, kura ieguldītājiem darīta pieejama saskaņā ar 1. un 2. punktu. Dalībvalstis neprasa minētajām kredītiestādēm publicēt minēto informāciju papīra formātā.

II iedaļa

Seguma un likviditātes prasības

15. pants

Seguma prasības

1. Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, nosakot prasību, ka segto obligāciju programmām vienmēr ir jāatbilst vismaz 2. līdz 8. punktā minētajām seguma prasībām.
2. Visas segto obligāciju saistības tiek segtas ar maksājuma pieprasījumiem, kas saistīti ar seguma aktīviem.
3. Šā panta 2. punktā minētās saistības ietver:
  - a) saistības maksāt neatmaksāto segto obligāciju pamatsummu;
  - b) saistības maksāt procentus par visām neatmaksātajām segtajām obligācijām;
  - c) maksājumu saistības, kas iekļautas saskaņā ar 11. pantu turētos atvasināto instrumentu līgumos; un
  - d) paredzamās izmaksas, kas saistītas ar segto obligāciju programmas uzturēšanu un darbības pārtraukšanas administrēšanu.

Pirmās daļas d) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis var atļaut aprēķināt fiksētu summu.

4. Prasību attiecībā uz segumu ļauj izpildīt šādi seguma aktīvi:
  - a) primārie aktīvi;
  - b) aizstājējaktīvi;
  - c) saskaņā ar 16. pantu turēti likvīdi aktīvi; un
  - d) maksājuma prasījumi, kas iekļauti saskaņā ar 11. pantu turēto atvasināto instrumentu līgumos.

Nenodrošināti prasījumi, ja tiek uzskatīts, ka netiek pildītas saistības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 178. pantu, neļauj pildīt prasību attiecībā uz segumu.

5. Šā panta 3. punkta pirmās daļas c) punkta un 4. punkta pirmās daļas d) punkta nolūkā dalībvalstis paredz noteikumus par atvasināto instrumentu līgumu novērtēšanu.

6. Nepieciešamā seguma aprēķins nodrošina to, ka visu seguma aktīvu kopējā pamatsumma ir vienāda ar neatmaksāto segto obligāciju kopējo pamatsummu vai lielāka par to ("nominālais princips").

Dalībvalstis var atļaut izmantot citus aprēķināšanas principus, ar noteikumu, ka tie neizraisa tādu seguma attiecību, kas ir augstāka nekā saskaņā ar nominālo principu aprēķinātais līmenis.

Dalībvalstis paredz noteikumus par to, kā aprēķināt procentus, kas maksājami attiecībā uz neatmaksātām segtajām obligācijām, un procentus, kas saņemami attiecībā uz segtajām obligācijām, kuri atspoguļo prudenciālas uzraudzības principus saskaņā ar piemērojamiem grāmatvedības standartiem.

7. Atkāpjoties no 6. punkta pirmās daļas, dalībvalstis tādā veidā, kas atbilst prudenciālas uzraudzības principiem un saskaņā ar piemērojamiem grāmatvedības standartiem, var atļaut ņemt vērā nākotnes procentu ieņēmumus par seguma aktīvu, atskaitot nākotnes procentu maksājumus, kas maksājami par attiecīgo segto obligāciju, lai līdzsvarotu jebkādu iztrūkumu, kas rodas, sedzot galvenās maksājuma saistības, kuras piesaistītas segtajai obligācijai, ja pastāv cieša atbilstība, kā definēts piemērojamajā deleģētajā regulā, kas pieņemta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 33. panta 4. punktu, ievērojot šādus nosacījumus:

- a) maksājumus, kas saņemti seguma aktīva darbības laikā un vajadzīgi, lai segtu attiecīgajai segtajai obligācijai piesaistītās maksājumu saistības, nošķir saskaņā ar 12. pantu vai iekļauj seguma portfeli tādu seguma aktīvu veidā, kas minēti 6. pantā, līdz brīdim, kad ir jāveic maksājumi; un
  - b) seguma aktīva priekšapmaksas ir iespējama tikai, izmantojot piegādes iespēju, kā definēts piemērojamajā deleģētajā regulā, kas pieņemta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 33. panta 4. punktu, vai – attiecībā uz segtajām obligācijām, ko kredītiestādes, kuras emitē segtās obligācijas, var pieprasīt atbilstīgi nominālvērtībai, – seguma aktīva aizņēmējam maksājot vismaz pieprasīto segto obligāciju nominālvērtību.
8. Dalībvalstis nodrošina, ka seguma aktīvu un saistību aprēķini ir balstīti uz vienu un to pašu metodi. Dalībvalstis var atļaut izmantot atšķirīgas aprēķināšanas metodes, lai aprēķinātu seguma aktīvus, no vienas puses, un seguma saistības, no otras puses, ar noteikumu, ka šādu atšķirīgu metožu izmantošanas rezultātā netiks iegūta tāda seguma attiecība, kas ir augstāka, nekā tiktu iegūta, izmantojot vienu un to pašu metodi gan seguma aktīvu, gan saistību aprēķināšanai.

16. pants

Seguma portfeļa likviditātes rezervju prasība

1. Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, nosakot prasību, ka seguma portfelis vienmēr ietver likviditātes rezerves, kas sastāv no likvīdiem aktīviem, kuri ir pieejami, lai segtu segto obligāciju programmas neto likviditātes izejošās naudas plūsmas.
2. Seguma portfeļa likviditātes rezerves sedz maksimālās kumulatīvās neto likviditātes izejošās naudas plūsmas nākamajās 180 dienās.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka seguma portfeļa likviditātes rezerves, kas minētas 1. punktā, veido šādi aktīvu veidi, kas nošķirti saskaņā ar šīs direktīvas 12. pantu:
  - a) aktīvi, kas kvalificējas kā 1. līmeņa, 2.A līmeņa vai 2.B līmeņa aktīvi atbilstīgi piemērojamajai deleģētajai regulai, kura pieņemta, ievērojot Regulas (ES) Nr. 575/2013 460. pantu, ko novērtē saskaņā ar minēto deleģēto regulu un ko nav emitējusi pati kredītiestāde, kura emitē segtās obligācijas, tās mātesuzņēmums – ja vien runa nav par publiskā sektora struktūru, kas nav kredītiestāde, – tās meitasuzņēmums vai cits tā mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, vai tāda īpašam nolūkam dibināta sabiedrība, kas veic vērtspapīrošanu un ar ko kredītiestāde ir cieši saistīta;
  - b) īstermiņa riska darījumi ar kredītiestādēm, kas kvalificējas kredītkvalitātes 1. vai 2. pakāpei, vai īstermiņa noguldījumi kredītiestādēs, kas kvalificējas kredītkvalitātes 1., 2. vai 3. pakāpei saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

Dalībvalstis var ierobežot to aktīvu veidus, kas izmantojami pirmās daļas a) un b) apakšpunkta nolūkiem.

Dalībvalstis nodrošina, ka nenodrošinātus prasījumus no riska darījumiem, kuros paredzētās saistības uzskata par neizpildītām atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 575/2013 178. pantam, nevar izmantot seguma portfeļa likviditātes rezervēs.

4. Ja kredītiestādēm, kuras emitē segtās obligācijas, piemēro citos Savienības tiesību aktos noteiktas likviditātes prasības, kā rezultātā tās pārklājas ar seguma portfeļa likviditātes rezervēm, dalībvalstis var nolemt, ka valsts noteikumus, ar kuriem transponē 1., 2. un 3. punktu, nepiemēro visā minētajos Savienības tiesību aktos paredzētajā laikposmā. Dalībvalstis var izmantot minēto iespēju tikai līdz dienai, kad jāsāk piemērot minēto Savienības tiesību aktu grozījums, ar ko novērs pārklāšanos, un informē Komisiju un EBI, ja tās izmanto minēto iespēju.
5. Dalībvalstis var atļaut pagarināma termiņa struktūru pamatsummu aprēķināt, pamatojoties uz segtās obligācijas līguma noteikumos paredzēto beigu termiņu.
6. Dalībvalstis var paredzēt, ka 1. punkts neattiecas uz segtajām obligācijām, kurām piemēro saskaņota finansējuma prasības.

17. pants

Nosacījumi pagarināma termiņa struktūrām

1. Dalībvalstis var atļaut emitēt segtās obligācijas ar pagarināma termiņa struktūrām, ja ieguldītāju aizsardzība tiek nodrošināta vismaz šādi:
  - a) termiņu var pagarināt, tikai iestājoties objektīviem izraisītājnotikumiem, kas precizēti valsts tiesību aktos, nevis pēc tās kredītiestādes ieskatiem, kura emitē segtās obligācijas;
  - b) termiņa pagarināšanas izraisītājnotikumi ir precizēti segtās obligācijas līguma noteikumos;
  - c) ieguldītājiem sniegtā informācija par termiņa struktūru ir pietiekama, lai ļautu tiem noteikt segtās obligācijas risku, un tā ietver sīku aprakstu par:
    - i) termiņa pagarināšanas izraisītājnotikumiem;
    - ii) sekām attiecībā uz termiņa pagarinājumu kredītiestādes, kura emitē segtās obligācijas, maksātspējas vai noregulējuma gadījumā;
    - iii) saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzītās kompetentās iestādes un attiecīgā gadījumā īpašā administratora lomu attiecībā uz termiņa pagarinājumu;
  - d) segtās obligācijas beigu termiņš jebkurā brīdī ir nosakāms;
  - e) kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, maksātspējas vai noregulējuma gadījumā termiņa pagarinājumi neietekmē segto obligāciju ieguldītāju prioritāti vai nemaina segto obligāciju programmas sākotnējā termiņa grafika sekvenci;
  - f) termiņa pagarinājums nemaina segto obligāciju strukturālās iezīmes attiecībā uz divējāda regresa tiesībām, kā minēts 4. pantā, un neaizskaramību bankrota gadījumā, kā minēts 5. pantā.
2. Dalībvalstis, kas ļauj emitēt segtās obligācijas ar pagarināma termiņa struktūrām, attiecīgi informē EBI.

III SADAĻA

SEGTO OBLIGĀCIJU PUBLISKĀ UZRAUDZĪBA

18. pants

Segto obligāciju publiskā uzraudzība

1. Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, nosakot prasību, ka segto obligāciju emisijai piemēro segto obligāciju publisko uzraudzību.
2. Šā panta 1. punktā minētās segto obligāciju publiskās uzraudzības nolūkā dalībvalstis izraugās vienu vai vairākas kompetentās iestādes. Tās paziņo Komisijai un EBI par minētajām izraudzītajām iestādēm un norāda to funkciju un pienākumu sadalījumu.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar 2. punktu izraudzītās kompetentās iestādes pārrauga segto obligāciju emisiju, lai novērtētu atbilstību prasībām, kas noteiktas valsts tiesību aktu noteikumos, ar kuriem transponē šo direktīvu.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, reģistrē visus savus darījumus saistībā ar segto obligāciju programmu un ievieš atbilstīgas un attiecīgas dokumentācijas sistēmas un procesus.
5. Dalībvalstis arī nodrošina, ka ir ieviesti attiecīgi pasākumi, lai saskaņā ar šā panta 2. punktu izraudzītās kompetentās iestādes varētu iegūt informāciju, kas nepieciešama, lai novērtētu atbilstību prasībām, kuras noteiktas saskaņā ar valsts tiesību aktu noteikumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu, izmeklēt iespējamus minēto prasību pārkāpumus un piemērot administratīvos sodus un citus administratīvus pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktu noteikumiem, ar kuriem transponē 23. pantu.
6. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar 2. punktu izraudzītajām kompetentajām iestādēm ir kompetence, resursi, darbības spēja, pilnvaras un neatkarība, kas nepieciešama, lai veiktu funkcijas, kuras saistītas ar segto obligāciju publisko uzraudzību.

19. pants

Segto obligāciju programmu atļauja

1. Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, nosakot prasību, ka ir jāsaņem atļauja segto obligāciju emisijas programmai pirms segto obligāciju emitēšanas saskaņā ar minēto programmu. Dalībvalstis pilnvaro saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzītās kompetentās iestādes izsniegt šādas atļaujas.
2. Dalībvalstis nosaka prasības attiecībā uz 1. punktā minēto atļauju, ietverot vismaz šādas prasības:
  - a) piemērota darbību programma, kurā izklāstīti segto obligāciju emisijas aspekti;
  - b) piemērota politika, procesi un metodes, kuru mērķis ir ieguldītāju aizsardzība, attiecībā uz seguma portfeli iekļauto aizdevumu apstiprināšanu, grozīšanu, atjaunošanu un refinansēšanu;
  - c) vadība un personāls, kas piesaistīts ar segto obligāciju programmai un kam ir piemērota kvalifikācija un zināšanas par segto obligāciju emisiju un segto obligāciju programmas pārvaldību;
  - d) seguma portfeļa administratīvā struktūra un tās uzraudzīšana, kura atbilst piemērojamajām prasībām, kas noteiktas valsts tiesību aktu noteikumos, ar kuriem transponē šo direktīvu.

20. pants

Segto obligāciju publiskā uzraudzība maksātnespējas vai noregulējuma gadījumā

1. Kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, noregulējuma gadījumā saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzītās kompetentās iestādes sadarbojas ar noregulējuma iestādi, lai nodrošinātu, ka tiek saglabātas segto obligāciju ieguldītāju tiesības un intereses, tostarp vismaz pārbaudot to, ka segto obligāciju programmas pārvaldība noregulējuma procesa laikā ir pastāvīga un lietpratīga.

2. Dalībvalstis var paredzēt īpaša administratora iecelšanu, lai nodrošinātu, ka tiek saglabātas segto obligāciju ieguldītāju tiesības un intereses, tostarp vismaz pārbaudot to, ka segto obligāciju programmas pārvaldība nepieciešamajā laikā ir pastāvīga un lietpratīga.

Ja dalībvalstis izmanto minēto iespēju, tās var pieprasīt, lai to saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzītās kompetentās iestādes apstiprina īpaša administratora iecelšanu un atbrīvošanu no amata. Dalībvalstis, kas izmanto minēto iespēju, vismaz pieprasa, lai notiktu apspriešanās ar minētajām kompetentajām iestādēm par īpaša administratora iecelšanu un atbrīvošanu no amata.

3. Ja dalībvalstis paredz īpaša administratora iecelšanu saskaņā ar 2. punktu, tās pieņem noteikumus, ar kuriem nosaka minētā īpaša administratora uzdevumus un pienākumus vismaz attiecībā uz:

- a) segtajām obligācijām piesaistīto saistību nokārtošanu;
- b) seguma aktīvu pārvaldību un realizāciju, tostarp to nodošanu kopā ar segto obligāciju saistībām citai kredītiestādei, kas emitē segtās obligācijas;
- c) juridisku darījumu veikšanu, kuri vajadzīgi pareizai seguma portfeļa pārvaldībai, pastāvīgai ar segtajām obligācijām saistīto saistību seguma uzraudzībai, lai uzsāktu tiesvedību nolūkā atgūt aktīvus seguma portfeli, un pēc tam, kad visas segto obligāciju saistības ir izpildītas, atlikušos aktīvus iekļautu tādas maksātnespējīgas kredītiestādes mantā, kura emitējusi segtās obligācijas.

Pirmās daļas c) punkta nolūkā dalībvalstis var atļaut īpašajam administratoram kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, maksātnespējas gadījumā darboties saskaņā ar minētajai kredītiestādei piešķirto atļauju, ievērojot tās pašas darbības prasības.

4. Dalībvalstis maksātnespējas vai noregulējuma procesa nolūkā nodrošina koordināciju un informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, kas izraudzītas saskaņā ar 18. panta 2. punktu, īpašo administratoru, ja šāds administrators ir iecelts, un – noregulējuma gadījumā – noregulējuma iestādi.

21. pants

Ziņošana kompetentajām iestādēm

1. Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, nosakot prasību, ka kredītiestādēm, kas emitē segtās obligācijas, ir saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzītajām kompetentajām iestādēm jāziņo 2. punktā noteiktā informācija par segto obligāciju programmām. Minēto ziņošanu veic regulāri un arī pēc minēto kompetento iestāžu pieprasījuma. Dalībvalstis paredz noteikumus par minētās regulārās ziņošanas biežumu.
2. Saskaņā ar 1. punktu nosakāmajos ziņošanas pienākumos paredz, ka sniedzamajā informācijā ir iekļauta vismaz šāda informācija:
  - a) aktīvu atbilstīgums un seguma portfeļa prasības saskaņā ar 6. līdz 11. pantu;
  - b) seguma aktīvu nošķiršana saskaņā ar 12. pantu;
  - c) attiecīgā gadījumā – seguma portfeļa uzrauga darbība saskaņā ar 13. pantu;
  - d) seguma prasības saskaņā ar 15. pantu;
  - e) seguma portfeļa likviditātes rezerves saskaņā ar 16. pantu;
  - f) attiecīgā gadījumā – nosacījumi attiecībā uz pagarināma termiņa struktūrām saskaņā ar 17. pantu.
3. Dalībvalstis paredz noteikumus par informāciju, kas kredītiestādēm, kuras emitē segtās obligācijas, saskaņā ar 2. punktu ir jāsniedz saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzītajām kompetentajām iestādēm kredītiestādes, kura emitē segtās obligācijas, maksātnespējas vai neregulējuma gadījumā.

22. pants

Kompetento iestāžu pilnvaras segto obligāciju publiskās uzraudzības nolūkā

1. Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, sniedzot saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzītajām kompetentajām iestādēm visas uzraudzības, izmeklēšanas un sankciju piemērošanas pilnvaras, kuras ir nepieciešamas, lai veiktu segto obligāciju publiskās uzraudzības uzdevumu.
2. Šā panta 1. punktā minētās pilnvaras ietver vismaz turpmāk minēto:
  - a) pilnvaras piešķirt vai atteikt atļaujas atbilstīgi 19. pantam;
  - b) pilnvaras regulāri pārskatīt segto obligāciju programmu, lai novērtētu tās atbilstību valsts tiesību aktu noteikumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu;
  - c) pilnvaras veikt pārbaudes gan uz vietas, gan attālināti;
  - d) pilnvaras piemērot administratīvos sodus un citus administratīvos pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktu noteikumiem, ar kuriem transponē 23. pantu;
  - e) pilnvaras pieņemt un īstenot uzraudzības pamatnostādnes, kas attiecas uz segto obligāciju emisiju.

23. pants

Administratīvi sodi un citi administratīvi pasākumi

1. Neskarot dalībvalstu tiesības paredzēt kriminālsodus, dalībvalstis pieņem noteikumus, ar kuriem paredz atbilstīgus administratīvus sodus un citus administratīvus pasākumus, kas piemērojami vismaz šādās situācijās:
  - a) kredītiestāde saņēmusi atļauju segto obligāciju programmai, sniedzot nepatiesas ziņas vai izmantojot citus nelikumīgus līdzekļus;
  - b) kredītiestāde vairs neatbilst nosacījumiem, saskaņā ar kuriem tika piešķirta atļauja segto obligāciju programmai;
  - c) kredītiestāde emitē segtās obligācijas, nesaņēmusi atļauju saskaņā ar valsts tiesību aktu noteikumiem, ar kuriem transponē 19. pantu;

- d) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, neatbilst prasībām, kas izklāstītas valsts tiesību aktu noteikumos, ar kuriem transponē 4. pantu;
- e) kredītiestāde emitē tādas segtās obligācijas, kuras neatbilst prasībām, kas izklāstītas valsts tiesību aktu noteikumos, ar kuriem transponē 5. pantu;
- f) kredītiestāde emitē tādas segtās obligācijas, kuras nav nodrošinātas saskaņā ar valsts tiesību aktu noteikumiem, ar kuriem transponē 6. pantu;
- g) kredītiestāde emitē tādas segtās obligācijas, kuras ir nodrošinātas ar aktīviem, kas atrodas ārpus Savienības, pārkāpjot prasības, kuras izklāstītas valsts tiesību aktu noteikumos, ar kuriem transponē 7. pantu;
- h) kredītiestāde grupas iekšējā segto obligāciju portfeļa struktūrā paredz nodrošinājumu segtajām obligācijām, pārkāpjot prasības, kuras izklāstītas valsts tiesību aktu noteikumos, ar kuriem transponē 8. pantu;
- i) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, neatbilst kopfinansējuma nosacījumiem, kuri izklāstīti valsts tiesību aktu noteikumos, ar kuriem transponē 9. pantu;
- j) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, nav panākusi atbilstību seguma portfeļa sastāva prasībām, kuras izklāstītas valsts tiesību aktu noteikumos, ar kuriem transponē 10. pantu;
- k) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, neatbilst prasībām attiecībā uz atvasināto instrumentu līgumiem seguma portfeli, kuras izklāstītas valsts tiesību aktu noteikumos, ar kuriem transponē 11. pantu;
- l) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, neatbilst prasībām par seguma aktīvu nošķiršanu saskaņā ar valsts tiesību aktu noteikumiem, ar kuriem transponē 12. pantu;
- m) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, nepaziņo informāciju vai sniedz nepilnīgu vai neprecīzu informāciju, pārkāpjot valsts tiesību aktu noteikumus, ar kuriem transponē 14. pantu;
- n) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, atkārtoti vai pastāvīgi neuztur seguma portfeļa likviditātes rezerves, pārkāpjot valsts tiesību aktu noteikumus, ar kuriem transponē 16. pantu;
- o) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas ar pagarināma termiņa struktūrām, nav izpildījusi pagarināma termiņa struktūru nosacījumus, kuri izklāstīti valsts tiesību aktu noteikumos, ar kuriem transponē 17. pantu;
- p) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, nepaziņo informāciju vai sniedz nepilnīgu vai neprecīzu informāciju par savām saistībām, pārkāpjot valsts tiesību aktu noteikumus, ar kuriem transponē 21. panta 2. punktu.

Dalībvalstis var nolemt neparedzēt administratīvus sodus vai citus administratīvus pasākumus par pārkāpumiem, par kuriem valsts tiesību aktos paredzēti kriminālsodi. Šādos gadījumos dalībvalstis paziņo Komisijai attiecīgos krimināltiesību noteikumus.

2. Šā panta 1. punktā minētie sodi un pasākumi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši, un tie ietver vismaz šādus pasākumus:

- a) atļaujas atsaukšanu segto obligāciju programmai;
- b) publisku paziņojumu, kurā norādīta fiziskās vai juridiskās personas identitāte un pārkāpuma būtība atbilstīgi 24. pantam;
- c) rīkojumu fiziskai vai juridiskai personai pārtraukt attiecīgo rīcību un atturēties no tās atkārtošanas;
- d) administratīvus naudas sodus.

3. Dalībvalstis arī nodrošina, ka 1. punktā minētie sodi un pasākumi tiek efektīvi īstenoti.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka, nosakot administratīvu sodu vai citu administratīvu pasākumu veidu, kā arī administratīvu naudas sodu apjomu, saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzītās kompetentās iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp vajadzības gadījumā:

- a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;
- b) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas atbildības pakāpi;
- c) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas finansiālo stāvokli, tostarp atsaucoties uz juridiskās personas kopējo apgrozījumu vai fiziskās personas gada ienākumiem;

- d) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas sakarā ar pārkāpumu gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu nozīmīgumu, ciktāl minēto peļņu vai zaudējumus var noteikt;
- e) pārkāpuma radītos zaudējumus trešām personām, ciktāl minētos zaudējumus var noteikt;
- f) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas sadarbības līmeni ar kompetentajām iestādēm, kas izraudzītas saskaņā ar 18. panta 2. punktu;
- g) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas iepriekš izdarītus pārkāpumus;
- h) pārkāpuma faktiskās vai iespējamās sistēmiskās sekas.

5. Ja 1. punktā minētie noteikumi attiecas uz juridiskām personām, dalībvalstis nodrošina arī to, ka saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzītās kompetentās iestādes administratīvos sodus un citus administratīvos pasākumus, kas minēti šā panta 2. punktā, piemēro vadības struktūras locekļiem un citām personām, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par pārkāpumu.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka, pirms tiek pieņemts jebkāds lēmums, ar ko piemēro 2. punktā minētos administratīvos sodus vai citus administratīvos pasākumus, saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzītās kompetentās iestādes dod attiecīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai iespēju tikt uzklautātai. Izņēmumus attiecībā uz tiesībām tikt uzklautātai var piemērot minēto citu administratīvo pasākumu pieņemšanai, ja ir vajadzīga steidzama rīcība, lai novērstu ievērojamus zaudējumus trešām personām vai būtisku kaitējumu finanšu sistēmai. Šādos gadījumos attiecīgajai personai dod iespēju tikt uzklautātai cik drīz vien iespējams pēc administratīvā pasākuma pieņemšanas, un vajadzības gadījumā minēto pasākumu pārskata.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkurš lēmums, ar ko piemēro 2. punktā minētos administratīvos sodus vai citus administratīvos pasākumus, ir pienācīgi pamatots un ka to ir tiesības pārsūdzēt.

24. pants

Administratīvo sodu un citu administratīvo pasākumu publicēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts noteikumi, ar kuriem transponē šo direktīvu, ietver noteikumus, kas paredz prasību saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzītajām kompetentajām iestādēm bez liekas kavēšanās to oficiālajā tīmekļa vietnē publicēt administratīvos sodus un citus administratīvos pasākumus. Tādus pašus pienākumus piemēro, ja dalībvalsts nolemj paredzēt kriminālsodus saskaņā ar 23. panta 1. punkta otro daļu.

2. Noteikumus, kuri pieņemti saskaņā ar 1. punktu, paredz vismaz to, ka ir jāpublicē visi lēmumi, ko nevar vai vairs nevar pārsūdzēt un kas piemērojami par to valsts tiesību aktu noteikumu pārkāpumu, ar kuriem transponē šo direktīvu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka šādā publikācijā ietver informāciju par pārkāpuma veidu un būtību un par tās fiziskās vai juridiskās personas identitāti, kurai sods vai pasākums piemērots. Ievērojot 4. punktu, dalībvalstis arī nodrošina, ka šādu informāciju publicē bez liekas kavēšanās pēc tam, kad adresāts ir informēts par minēto sodu vai pasākumu, kā arī par to, ka saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzīto kompetento iestāžu oficiālajās tīmekļa vietnēs tiks publicēts lēmums, ar kuru noteikts minētais sods vai pasākums.

4. Ja dalībvalstis atļauj publicēt lēmumu, ar ko piemēro sodus vai citus pasākumus, par kuriem ir iesniegta pārsūdzība, saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzītās kompetentās iestādes savā oficiālajā tīmekļa vietnē bez liekas kavēšanās publicē arī informāciju par pārsūdzības statusu un tās iznākumu.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzītās kompetentās iestādes publicē lēmumu par sodu vai pasākumu piemērošanu anonīmi un saskaņā ar valsts tiesību aktiem, jebkurā no turpmāk minētajiem gadījumiem:

- a) ja sodu vai pasākumu piemēro fiziskai personai un ja tiek konstatēts, ka personas datu publicēšana nav samērīga;
- b) ja publicēšana apdraudētu finanšu tirgu stabilitāti vai iesāktas kriminālizmeklēšanas norisi;
- c) ja publicēšana radītu – ciktāl to iespējams noteikt – nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām kredītiestādēm vai fiziskajām personām.

6. Ja dalībvalsts publicē lēmumu par soda vai pasākuma piemērošanu anonīmi, tā var atļaut attiecīgo datu publicēšanu atlikt.
7. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek publicēti arī visi galīgie tiesas nolēmumi, ar kuriem atceļ lēmumu par soda vai pasākuma piemērošanu.
8. Dalībvalstis nodrošina, ka visa 2. līdz 6. punktā minētā publicētā informācija saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzīto kompetento iestāžu oficiālajās tīmekļa vietnē ir pieejama vismaz piecus gadus pēc tās publicēšanas dienas. Publikācijā ietvertos personas datus oficiālajā tīmekļa vietnē saglabā tikai tik ilgi, cik ir nepieciešams, un atbilstīgi piemērojamiem personas datu aizsardzības noteikumiem. Šādu glabāšanas periodu nosaka, ņemot vērā noilguma termiņus, kas paredzēti attiecīgo dalībvalstu tiesību aktos, bet tas jebkurā gadījumā nav ilgāks par desmit gadiem.
9. Saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzītās kompetentās iestādes informē EBI par visiem administratīvajiem sodiem un citiem administratīvajiem pasākumiem, tostarp attiecīgā gadījumā par jebkuru ar tiem saistītu pārsūdzību un tās iznākumu. Dalībvalstis nodrošina, ka minētās kompetentās iestādes saņem informāciju un datus par galīgo spriedumu saistībā ar visiem piemērotajiem kriminālsodiem, un minētās kompetentās iestādes šo informāciju iesniedz arī EBI.
10. EVTI uztur centralizētu datubāzi par tai paziņotajiem administratīvajiem sodiem un citiem administratīvajiem pasākumiem. Minētā datubāze ir pieejama vienīgi kompetentajām iestādēm, kas izraudzītas saskaņā ar 18. panta 2. punktu, un to atjaunina, pamatojoties uz informāciju, ko minētās kompetentās iestādes sniedz saskaņā ar šā panta 9. punktu.

25. pants

Sadarbības pienākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzītās kompetentās iestādes cieši sadarbojas ar kompetentajām iestādēm, kuras veic finanšu iestāžu vispārējo uzraudzību saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, kas piemērojami minētajām iestādēm, un ar noregulējuma iestādi kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, noregulējuma gadījumā.
2. Turklāt dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzītās kompetentās iestādes cieši sadarbojas savā starpā. Minētā sadarbība ietver to, ka kompetentās iestādes viena otrai sniedz visu informāciju, kas ir noderīga otras iestādes uzraudzības uzdevumu veikšanai saskaņā ar valsts tiesību aktu noteikumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu.
3. Šā panta 2. punkta otrā teikuma nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzītās kompetentās iestādes paziņo:
  - a) visu attiecīgo informāciju, kad to ir pieprasījusi cita kompetentā iestāde, kas izraudzīta saskaņā ar 18. panta 2. punktu; un
  - b) pēc savas iniciatīvas visu būtisko informāciju citām kompetentajām iestādēm, kas, ievērojot 18. panta 2. punktu, izraudzītas citās dalībvalstīs.
4. Dalībvalstis arī nodrošina, ka kompetentās iestādes, kas izraudzītas saskaņā ar 18. panta 2. punktu, šīs direktīvas nolūkos sadarbojas ar EBI vai attiecīgā gadījumā ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgus iestādi), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 ⁽¹⁸⁾.
5. Šā panta nolūkā informāciju uzskata par būtisku, ja tā varētu būtiski ietekmēt novērtējumu par segto obligāciju emisiju citā dalībvalstī.

26. pants

Informācijas atklāšanas prasības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzītās kompetentās iestādes savā oficiālajā tīmekļa vietnē publicē šādu informāciju:

⁽¹⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgus iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

- a) valsts normatīvos un administratīvos noteikumus un vispārīgos norādījumus, kuri pieņemti attiecībā uz segto obligāciju emisiju;
  - b) sarakstu ar kredītiestādēm, kurām ir atļauts emitēt segtās obligācijas;
  - c) sarakstu ar segtajām obligācijām, kurām atļauts izmantot marķējumu "Eiropas segtās obligācijas", un to segto obligāciju sarakstu, kurām atļauts izmantot marķējumu "Eiropas segtās obligācijas (augstākā šķira)".
2. Informācija, ko publicē saskaņā ar 1. punktu, ir pietiekama, lai būtu iespējams pamatoti salīdzināt dažādo dalībvalstu saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzīto kompetento iestāžu īstenotās pieejas. Minēto informāciju atjaunina, lai ņemtu vērā visas izmaiņas.
3. Kompetentās iestādes, kas izraudzītas saskaņā ar 18. panta 2. punktu, reizi gadā paziņo EBI 1. punkta b) apakšpunktā minēto sarakstu ar kredītiestādēm un 1. punkta c) apakšpunktā minētos sarakstus ar segtajām obligācijām.

IV SADAĻA

MARĶĒJUMS

27. pants

Marķējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka marķējumu "Eiropas segtās obligācijas" un tā oficiālo tulkojumu visās Savienības oficiālajās valodās izmanto tikai segtajām obligācijām, kas atbilst prasībām, kuras izklāstītas valsts tiesību aktu noteikumos, ar kuriem transponē šo direktīvu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka marķējumu "Eiropas segtās obligācijas (augstākā šķira)" un tā oficiālo tulkojumu visās Savienības oficiālajās valodās izmanto tikai segtajām obligācijām, kas atbilst prasībām, kuras izklāstītas valsts tiesību aktu noteikumos, ar kuriem transponē šo direktīvu, un kas atbilst prasībām, kuras noteiktas Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. pantā, kas grozīts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/2160 ⁽¹⁹⁾.

V SADAĻA

GROZĪJUMI CITĀS DIREKTĪVĀS

28. pants

Grozījums Direktīvā 2009/65/EK

Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktu groza šādi:

- 1) pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"4. Dalībvalstis var paaugstināt 1. punkta pirmajā daļā noteikto 5 % limitu maksimums līdz 25 %, ja obligācijas tika emitētas pirms 2022. gada 8. jūlija un ja tās atbilda šajā punktā noteiktajām prasībām redakcijā, kas bija piemērojama to emisijas dienā, vai ja obligācijas atbilst segto obligāciju definīcijai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/2162 (*) 3. panta 1. punktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/2162 (2019. gada 27. novembris) par segto obligāciju emisiju un segto obligāciju publisko uzraudzību un ar ko groza Direktīvas 2009/65/EK un 2014/59/ES (OV L 328, 18.12.2019., 29. lpp.);

- 2) trešo daļu svīturo.

⁽¹⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2160 (2019. gada 27. novembris), ar ko attiecībā uz riska darījumiem segto obligāciju veidā groza Regulu (ES) Nr. 575/2013 (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 1. lpp.).

29. pants

Grozījums Direktīvā 2014/59/ES

Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 96. apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“96) “segtā obligācija” ir segtā obligācija, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/2162 (*) 3. panta 1. punktā, vai – attiecībā uz instrumentu, kas emitēts pirms 2022. gada 8. jūlija, – obligācija, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK (**) 52. panta 4. punktā, kas piemērojams tās emisijas dienā;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/2162 (2019. gada 27. novembris) par segto obligāciju emisiju un segto obligāciju publisko uzraudzību un ar ko groza Direktīvas 2009/65/EK un 2014/59/ES (OV L 328, 18.12.2019., 29 lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).”

VI SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

30. pants

Pārejas pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka segtajām obligācijām, kas emitētas pirms 2022. gada 8. jūlija un kas atbilst prasībām, kuras noteiktas Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktā redakcijā, kas bija piemērojama to emisijas dienā, nepiemēro prasības, kuras izklāstītas šīs direktīvas 5. līdz 12. pantā un 15., 16., 17. un 19. pantā, bet tās arī turpmāk var dēvēt par segtajām obligācijām saskaņā ar šo direktīvu, līdz iestājas to termiņš.

Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar šīs direktīvas 18. panta 2. punktu izraudzītās kompetentās iestādes uzrauga segto obligāciju, kas emitētas pirms 2022. gada 8. jūlija, atbilstību prasībām, kuras noteiktas Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktā redakcijā, kas bija piemērojama to emisijas dienā, kā arī šīs direktīvas prasībām, ciktāl tās piemērojamas saskaņā ar šā punkta pirmo daļu.

2. Dalībvalstis var piemērot 1. punktu to segto obligāciju papildu emisijām, kuru *ISIN* atvēršana ir pirms 2022. gada 8. jūlija, laikposmā līdz 24 mēnešiem pēc minētās dienas, ar noteikumu, ka minētās emisijas atbilst visām turpmāk minētajām prasībām:

- a) segtās obligācijas termiņa beigu datums ir pirms 2027. gada 8. jūlija;
- b) tādu papildu emisiju kopējais apjoms, kas emitētas pēc 2022. gada 8. jūlija, divkārt nepārsniedz to segto obligāciju emisiju kopējo apjomu, kas minētajā dienā nav nomaksātas;
- c) segtās obligācijas kopējais emisijas apjoms termiņa beigās nepārsniedz 6 000 000 000 EUR vai līdzvērtīgu summu vietējā valūtā;
- d) nodrošinājuma aktīvi atrodas dalībvalstī, kura segto obligāciju papildu emisijām piemēro 1. punktu.

31. pants

Pārskati un ziņojumi

1. Komisija līdz 2024. gada 8. jūlijam, cieši sadarbojoties ar EBI, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, vajadzības gadījumā pievienojot tiesību akta priekšlikumu, par to, vai un ja tā – tad kā attiecībā uz trešo valstu kredītiestādēm, kas emitē segtās obligācijas, un minēto segto obligāciju ieguldītājiem varētu ieviest līdzvērtīguma režīmu, ņemot vērā starptautiskās norises segto obligāciju jomā, jo īpaši tiesiskā regulējuma attīstību trešās valstīs.

2. Komisija līdz 2025. gada 8. jūlijam, cieši sadarbojoties ar EBI, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu attiecībā uz ieguldītāju aizsardzības līmeni un par norisēm saistībā ar segto obligāciju emisiju Savienībā. Ziņojuma iekļauj ieteikumus turpmākai rīcībai. Ziņojumā iekļauj informāciju par:

- a) norisēm saistībā ar segto obligāciju emisijas atļauju skaitu;
- b) norisēm saistībā ar segto obligāciju skaitu, kas emitētas saskaņā ar valstu tiesību aktu noteikumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu, un Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. pantu;
- c) norisēm saistībā ar aktīviem, ar kuriem nodrošina segto obligāciju emisiju;
- d) norisēm saistībā ar virsnodrošināšanas līmeni;
- e) pārrobežu ieguldījumiem segtajās obligācijās, tostarp iekšējiem ieguldījumiem no trešām valstīm un ārējiem ieguldījumiem uz tām;
- f) norisēm saistībā ar segto obligāciju emisiju ar pagarināma termiņa struktūru.
- g) norisēm saistībā ar riska darījumu izmantošanas riskiem un ieguvumiem, kā minēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. panta 1. punktā;
- h) segto obligāciju tirgu darbību.

3. Dalībvalstis līdz 2024. gada 8. jūlijam Komisijai nosūta informāciju par jautājumiem, kas uzskaitīti 2. punktā.

4. Komisija līdz 2024. gada 8. jūlijam pēc tāda pētījuma pasūtīšanas un saņemšanas, kurā novērtēti riski un ieguvumi, ko rada segtās obligācijas ar pagarināma termiņa struktūrām, un pēc apspriešanās ar EBI pieņem ziņojumu un iesniedz minēto pētījumu un minēto ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, vajadzības gadījumā pievienojot tiesību akta priekšlikumu.

5. Komisija līdz 2024. gada 8. jūlijam pieņem ziņojumu par iespēju ieviest divējāda regresa tiesību instrumentu, ko sauc par Eiropas Nodrošinātajām parādzīmēm. Komisija minēto ziņojumu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei, vajadzības gadījumā pievienojot tiesību akta priekšlikumu.

32. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2021. gada 8. jūlijam pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Tās piemēro minētos aktus vēlākais no 2022. gada 8. jūlija.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

33. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

34. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2019. gada 27. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
D. M. SASSOLI

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
T. TUPPURAINEN
